

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Tiesa	
	TIESA	
2005/C 155/01	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 17. martā Lietā C-285/03 Grieķijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (ELVGF — Grāmatojumu noskaidrošana — Aramzemes — 2000.-2001. finanšu gads)	1
2005/C 155/02	Lietā C-117/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich</i> 2005. gada 4. marta lēmumu lietā <i>Manfred Seidl</i> pret <i>Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen</i>	1
2005/C 155/03	Lietā C-124/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Gerechthof te 's-Gravenhage</i> 2005. gada 3. marta lēmumu lietā <i>Federatie Nederlandse Vakbeweging</i> pret <i>Staat der Nederlanden</i>	2
2005/C 155/04	Lietā C-148/05: Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 1. aprīlī	2
2005/C 155/05	Lietā C-150/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rechtbank 's-Hertogenbosch</i> 2005. gada 23. marta lēmumu lietā <i>Jean Leon van Straaten</i> pret <i>Staat der Nederlanden</i> un <i>Republiek Italië</i>	3
2005/C 155/06	Lietā C-154/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rechtbank Amsterdam</i> 2005. gada 4. aprīļa lēmumu lietā 1. <i>J.J. Kersbergen-Lap</i> un 2. <i>D. Dams-Schipper</i> pret <i>Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen</i>	3
2005/C 155/07	Lietā C-155/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Commissione Tributaria Regionale di Firenze — Sezione 33</i> — 2005. gada 23. marta rīkojumu lietā <i>Villa Maria Beatrice Hospital srl</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Firenze</i>	4
2005/C 155/08	Lietā C-168/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Audiencia Provincial de Madrid</i> 2005. gada 15. februāra rīkojumu lietā <i>Elisa María Mostaza Claro</i> pret <i>Centro Movil Milenium, S.L.</i>	4

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2005/C 155/09	Lieta C-170/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Conseil d'Etat, section du contentieux</i> (Francija) 2004. gada 15. decembra lēmumu lietā <i>Société Denkavit International BV un Denkavit France SARL</i> pret <i>Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie</i>	4
2005/C 155/10	Lieta C-171/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 15. aprīlī ierosināja <i>L. Piau</i> par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-193/02 <i>L. Piau</i> /Eiropas Kopienų Komisija, ko atbalsta <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i>	5
2005/C 155/11	Lieta C-173/05: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 18. aprīlī	6
2005/C 155/12	Lieta C-174/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> 2005. gada 19. aprīļa lēmumu lietā 1. <i>Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie</i> , 2. <i>Stichting Natuur en Milieu</i> pret <i>College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen</i> (puse, kas iestājusies lietā — <i>Bayer Crop Science B.V.</i>)	6
2005/C 155/13	Lieta C-175/05: Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 19. aprīlī	7
2005/C 155/14	Lieta C-177/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Juzgado de lo Social Único de Algeciras</i> 2005. gada 30. marta rīkojumu lietā <i>María Cristina Guerrero Pecino</i> pret <i>Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)</i>	7
2005/C 155/15	Lieta C-178/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 19. aprīlī	8
2005/C 155/16	Lieta C-179/05: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 21. aprīlī	8
2005/C 155/17	Lieta C-182/05: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 22. aprīlī	9
2005/C 155/18	Lieta C-191/05: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 28. aprīlī	9
2005/C 155/19	Lieta C-193/05: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 29. aprīlī	10
2005/C 155/20	Lietas C-47/04 izslēgšana no reģistra	10
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2005/C 155/21	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 14. aprīlī lietā T-88/01 <i>Sniace, SA</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Pieņemamība — Akts, kas attiecas uz prasītāju individuāli)	11
2005/C 155/22	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 12. aprīlī lietā T-191/02 <i>Giorgio Lebedef</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Ierēdņi — 1974. gada pamatnolīgums starp Komisiju un Arodbiedrību un profesionālām organizācijām — Atcelšana — Darbības noteikumu pieņemšana — 2001. gada 4. aprīļa vienošanās apstiprināšana — Pieņemamība)	11
2005/C 155/23	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 21. aprīlī lietā T-269/02 <i>PepsiCo, Inc.</i> pret Iekšēja tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes markas un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Vārdiskas Kopienas preču zīmes "RUFFLES" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme "RIFFELS" — Vēl agrāka valsts preču zīme "RUFFLES" — Valsts preču zīmju un Kopienas preču zīmju līdzāspastāvēšana un līdzvērtība)	12

2005/C 155/24	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 20. aprīlī lietā T-273/02 <i>Krüger GmbH & Co. KG</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CALPICO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme “CALYPSO” — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklausītam)	12
2005/C 155/25	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 13. aprīlī lietā T-353/02 <i>Duarte y Beltrán, SA</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “INTEA” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas vārdiskas preču zīmes “INTESA” — Reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas Nr. 40/94 (EK) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	13
2005/C 155/26	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 19. aprīlī apvienotajās lietās T-380/02 un T-128/03 <i>Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Lūgums par restitutio in integrum — Paziņošanas nosacījumi ITSB lēmumiem un paziņojumiem — Nosūtīšana pa faksu)	13
2005/C 155/27	Pirmās Instance Tiesas Spriedums 2005. gada 13. aprīlī lietā T-2/03 <i>Verein für Konsumenteninformation</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Pieeja dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Pieteikums par ļoti lielu dokumentu skaitu — Pilnīgs pieejas atteikums — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Izņēmumi)	14
2005/C 155/28	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 21. aprīlī lietā T-28/03 <i>Holcim (Deutschland) AG</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (EK līguma 85. pants (jaunajā redakcijā EK līguma 81. pants) — Pirmās instances tiesas sprieduma izpilde — Izdevumu atlīdzināšana par bankas garantiju — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība)	14
2005/C 155/29	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 21. aprīlī lietā T-164/03 <i>Ampafrance SA</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “monBeBe”, reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “bebe” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 (EK) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)	15
2005/C 155/30	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 20. aprīlī lietā T-211/03 <i>Faber Chimica Srl</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Grafiskas preču zīmes “Faber” reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiskas un grafiskas preču zīmes “NABER” īpašnieka iebildums — Reģistrācijas atteikums)	15
2005/C 155/31	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 14. aprīlī lietā T-260/03 <i>Celltech R & D Ltd</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “CELLTECH” — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	16
2005/C 155/32	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 13. aprīlī lietā T-286/03 <i>The Gillette Company</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “RIGHT GUARD XTREME sport” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “WILKINSON SWORD XTREME III” — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	16

2005/C 155/33	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 20. aprīlī lietā T-318/03 <i>Atomic Austria GmbH</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “ATOMIC BLITZ” — Valsts vārdiskas preču zīmes “ATOMIC” īpašnieka iebildumi — Agrākas preču zīmes reģistrācijas pagarinājuma pierādījums — ITSB pārbaudes apmērs — Iebildumu noraidīšana — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	17
2005/C 155/34	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 13. aprīlī lietā T-353/03 <i>Inge-Lise Nielsen</i> pret Eiropas Savienības Padomi (Ierēdņi — Atteikums paaugstināt amatā — Civildienesta noteikumu 45. pants — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Salīdzinošo īpašību pārbaude — Pieņemamība)	17
2005/C 155/35	Pirmās instances tiesas spriedums 2005. gada 20. aprīlī lietā T-86/04 <i>Asa Sundholm</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Civildienests — Karjeras attīstības ziņojums — Novērtējuma veikšana par 2001.-2002. gadu)	18
2005/C 155/36	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 10. martā lietā T-266/00 <i>Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc</i> u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)	18
2005/C 155/37	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 10. martā lietā T-269/00 <i>Baglioni Hotels S.p.A</i> un <i>Sagar Srl</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)	19
2005/C 155/38	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 10. martā lietā T-273/00 <i>Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria)</i> u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru prettiesisks atbalsta režīms tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un tiek pieprasīta atbalsta atgūšana — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesiskas intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība)	19
2005/C 155/39	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 10. martā lietā T-288/00 <i>Gardena Hotels S.r.l.</i> u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju (Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)	20
2005/C 155/40	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 10. martā lietā T-184/01 <i>IMS Health, Inc.</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Prasība atcelt lēmumu — Piemērošanas apturēšana un pēc tam apstrīdētā lēmuma atcelšana lietas izskatīšanas laikā — Iemesla spriest neesamība)	20
2005/C 155/41	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 28. februārī lietā T-108/03 <i>Elisabeth von Pezold</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (ELVGF — Mežkopība — Lēmums par plānošanas dokumenta apstiprināšanu saistībā ar lauksaimniecības attīstību — Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesību akti, kas tos skar individuāli — Kompetences trūkums — Nepieņemamība)	21

2005/C 155/42	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 2. martā lietā T-305/03 <i>Opus Dent GmbH</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)	21
2005/C 155/43	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 8. aprīlī lietā T-401/03 <i>Deirdre McCabe</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks Eurostat — Atbrīvošana no amata pēc pārbaudes laika beigām — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Nepieņemamība)	22
2005/C 155/44	Pirmās instances tiesas rīkojums 2005. gada 8. martā lietā T-84/04 <i>Axiom Medical, Inc.</i> , pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)	22
2005/C 155/45	Lietā T-86/05: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko <i>K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG</i> iesniedza 2005. gada 22. februārī	22
2005/C 155/46	Lietā T-88/05: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko <i>Quelle Aktiengesellschaft</i> iesniedza 2005. gada 22. februārī	23
2005/C 155/47	Lietā T-145/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>José Antonio de Brito Sequeira Carvalho</i> iesniedza 2005. gada 4. aprīlī	24
2005/C 155/48	Lietā T-147/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>José Garcia Resusta</i> iesniedza 2005. gada 4. aprīlī	25
2005/C 155/49	Lietā T-153/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Carlos Sanchez Ferriz</i> iesniedza 2005. gada 14. aprīlī	25
2005/C 155/50	Lietā T-154/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Carmela Lo Giudice</i> iesniedza 2005. gada 15. aprīlī	25
2005/C 155/51	Lietā T-155/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Robert Steinmetz</i> iesniedza 2005. gada 18. aprīlī	26
2005/C 155/52	Lietā T-156/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Tiesu, ko <i>Dimitra Lantzoni</i> iesniedza 2005. gada 18. aprīlī	27
2005/C 155/53	Lietā T-161/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Hoechst AG</i> iesniedza 2005. gada 25. aprīlī	27
2005/C 155/54	Lietā T-163/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Bundesverband deutscher Banken e.V.</i> iesniedza 2005. gada 27. aprīlī	28
2005/C 155/55	Lietā T-165/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Neofits Neofitu [Neophytos Neophytou]</i> iesniedza 2005. gada 21. aprīlī	29
2005/C 155/56	Lietā T-166/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko <i>Borax Europe Ltd.</i> iesniedza 2005. gada 29. aprīlī	29
2005/C 155/57	Lietā T-177/05: Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Somijas Republika iesniedza 2005. gada 6. maijā	30

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2005/C 155/58	Lieta T-178/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iesniedza 2005. gada 5. maijā	30
2005/C 155/59	Lieta T-179/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko <i>Stradeblu s.r.l.</i> iesniedza 2005. gada 6. maijā	31
2005/C 155/60	Lieta T-185/05: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2005. gada 3. maijā	32
2005/C 155/61	Lietas T-237/99 izslēgšana no reģistra	33
2005/C 155/62	Lietas T-163/02 izslēgšana no reģistra	33
<hr/>		
II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Paziņojumi</i>		
2005/C 155/63	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 143, 11.6.2005.	34

I

(Informācija)

TIESA

TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 17. martā

Lietā C-285/03 Grieķijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(ELVGF — Grāmatojumu noskaidrošana — Aramzemes — 2000.-2001. finanšu gads)

(2005/C 155/01)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Lietā C-285/03 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 1. jūlijā cēla Grieķijas Republika (pārstāvji — V. Kontolaimoss [V. Kontolaimos] un I.Halkias [I. Chalkias]) pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji — M. Kondu-Durande [M. Condou-Durandē], kam palīdz advokāts N. Korogianakis [N. Korogiannakis]), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann] (referents), tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], H.N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], E. Juhāss [E. Juhász] un M. Iļešičs [M. Ilesič], ģenerāladvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretāre L. Hjūleta [L. Hewlett], galvenā administratore, 2005. gada 17. martā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 213, 06.09.2003.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* 2005. gada 4. marta lēmumu lietā *Manfred Seidl* pret *Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen*

(Lieta C-117/05)

(2005/C 155/02)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* (Augšāustrijas federālās zemes Neatkarīgais administratīvais senāts, Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 4. marta lēmumu lietā *Manfred Seidl* pret *Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 10. martā.

Unabhängiger Verwaltungssenat lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 43. un tam sekojošie panti jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesību akti par uzņēmējdarbību, kas nosaka, ka pieteikuma iesniedzējam, kas ir dalībvalsts pilsonis un vēlas saņemt atļauju atvērt autoskolu citā dalībvalstī, nedrīkst būt atļauja atvērt citu autoskolu, ir nepieļaujams Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 43. pantā garantētās uzņēmējdarbības brīvības ierobežojums?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Gerechthof te 's-Gravenhage* 2005. gada 3. marta lēmumu lietā *Federatie Nederlandse Vakbeweging* pret *Staat der Nederlanden*

(Lieta C-124/05)

(2005/C 155/03)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Gerechthof te 's-Gravenhage* [Hāgas Apelācijas tiesa] (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 3. marta lēmumu lietā *Federatie Nederlandse Vakbeweging* pret *Staat der Nederlanden* un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 16. martā.

Gerechthof te 's-Gravenhage lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai ir saderīgs ar Kopienu tiesībām un it sevišķi Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīvas 93/104/EK (¹) 7. panta 2. punktu dalībvalsts tiesisks priekšraksts, kas rada iespēju noslēgt rakstisku līgumu darba līguma spēkā esamības laikā par to, ka darbinieks, kurš vienu gadu nav izmantojis minimālo ikgadējo atvaļinājumu vai nav izmantojis minimālo ikgadējo atvaļinājumu pilnībā, var saņemt finansiālu kompensāciju par šo atvaļinājumu nākošajā gadā?

Jautājums ir balstīts uz priekšnosacījumu, ka kompensācija netiek piešķirta attiecībā uz darbinieka tiesībām uz minimālo ikgadējo atvaļinājumu tekošajā gadā vai tam sekojošos gados.

(¹) Direktīvu 93/104/EK atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 1. aprīlī

(Lieta C-148/05)

(2005/C 155/04)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 1. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Īriju, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija,

kuru pārstāv Berijs Dohertijs [*Barry Doherty*] un Donatela Rekkija [*Donatella Recchia*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka Īrija,

- a) atbilstoši Direktīvas 79/923/EEK (¹) 4. pantam nenosakot visus ūdeņus, no kuriem iegūst čaulgliemjus,
- b) atbilstoši minētās direktīvas 3. pantam nenosakot vajadzīgās vērtības attiecībā uz ūdeņiem, kas noteikti vai kas jānosaka kā čaulgliemju iegūšanas ūdeņi atbilstoši 4. pantam,
- c) atbilstoši minētās direktīvas 5. pantam nepieņemot visus vajadzīgos pasākumus, lai izstrādātu programmas piesārņojuma samazināšanai ūdeņos, kas saskaņā ar 4. pantu bija jānosaka kā čaulgliemju iegūšanas ūdeņi, bet kas netika noteikti,

nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šie minētās direktīvas panti;

2) piespriet Īrijai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Īrija ir pārkāpusi Padomes Direktīvu 79/923/EEK par kvalitātes prasībām ūdeņiem, no kuriem iegūst čaulgliemjus:

- a) atbilstoši direktīvas 4. pantam nenosakot visus ūdeņus, no kuriem iegūst čaulgliemjus,
- b) atbilstoši direktīvas 3. pantam nenosakot vajadzīgās vērtības attiecībā uz ūdeņiem, kas noteikti vai kas jānosaka kā čaulgliemju iegūšanas ūdeņi atbilstoši 4. pantam, un
- c) atbilstoši direktīvas 5. pantam nepieņemot visus vajadzīgos pasākumus, lai izstrādātu programmas piesārņojuma samazināšanai ūdeņos, kas saskaņā ar 4. pantu bija jānosaka kā čaulgliemju iegūšanas ūdeņi.

(¹) Padomes 1979. gada 30. oktobra Direktīva 79/923/EEK par kvalitātes prasībām ūdeņiem, no kuriem iegūst čaulgliemjus, OV L 281, 10.11.1979., 47. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Rechtbank 's-Hertogenbosch* 2005. gada 23. marta lēmumu lietā *Jean Leon van Straaten* pret *Staat der Nederlanden* un *Republiek Italië*

(Lieta C-150/05)

(2005/C 155/05)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Rechtbank 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 23. marta lēmumu lietā *Jean Leon van Straaten* pret *Staat der Nederlanden* un *Republiek Italië* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 4. aprīlī.

Rechtbank 's-Hertogenbosch lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Kas ir jāsaprot ar vārdiem *tas pats nodarījums* Konvencijas, ar kuru īsteno Šengenas Līgumu⁽¹⁾, 54. pantā? (Vai apmēram 1000 gramu heroīna turēšana Nīderlandē laika periodā no 1983. gada 27. līdz 30. martam vai ap šo periodu ir tas pats nodarījums, kas piecu kilogramu heroīna turēšana Itālijā 1983. gada 27. martā vai ap to, ņemot vērā faktu, ka heroīna sūtījums Nīderlandē bija daļa no heroīna sūtījuma Itālijā? Vai heroīna sūtījuma eksportēšana no Itālijas uz Nīderlandi ir tas pats nodarījums kā šī paša sūtījuma importēšana no Itālijas Nīderlandē, ņemot vērā faktu, ka Van Straatena (*Van Straaten*) līdzdalībnieki Nīderlandē un Itālijā nav gluži tie paši? Attiecībā uz šiem nodarījumiem kopumā, ko veido aplūkotā heroīna turēšana Itālijā, tā eksportēšana no Itālijas, importēšana Nīderlandē un turēšana Nīderlandē, vai tie visi ir "tas pats nodarījums"?)
2. Vai persona ir *notiesāta* saskaņā ar Konvencijas, ar kuru īsteno Šengenas Līgumu, 54. pantu, ja ir pieņemts lēmums, ka pret šo personu celtā apsūdzība nav bijusi tiesiski un pietiekoši pierādīta, un šī persona ar tiesas spriedumu šīs apsūdzības sakarā ir attaisnota?

(¹) Konvencija, ar kuru īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV L 239, 22.09.2000., 19. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Rechtbank Amsterdam* 2005. gada 4. aprīļa lēmumu lietā 1. J.J. *Kersbergen-Lap* un 2. D. *Dams-Schipper* pret *Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen*

(Lieta C-154/05)

(2005/C 155/06)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdanas tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 4. aprīļa lēmumu lietā 1. J.J. *Kersbergen-Lap* un 2. D. *Dams-Schipper* pret *Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 6. aprīlī.

Rechtbank Amsterdam lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai *Wajong* (hol. val. — *Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten* (Likums par jauniešu darba nespēju)) noteikts pabalsts, kas norādīts Regulas Nr. 1408/71 IIA pielikumā, ir uzskatāms par īpašu uz iemaksām nebalstītu pabalstu, kā norādīts Regulas Nr. 1408/71 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kā rezultātā attiecībā uz tādām personām kā prasītāji pamatprāvā ir jāpiemēro tikai Regulas Nr. 1408/71 10a. panta ieviestais koordinējošais noteikums un *Wajong* pabalsts līdz ar to nevar tikt izmaksāts personai, kura dzīvo ārpus Nīderlandes?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Commissione Tributaria Regionale di Firenze — Sezione 33 — 2005. gada 23. marta rīkojumu lietā Villa Maria Beatrice Hospital srl pret Agenzia Entrate Ufficio Firenze ⁽¹⁾

(Lieta C-155/05)

(2005/C 155/07)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Commissione Tributaria Regionale di Firenze — Sezione 33 — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 23. marta rīkojumu lietā Villa Maria Beatrice Hospital srl pret Agenzia Entrate Ufficio Firenze un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 6. aprīlī.

Commissione Tributaria Regionale di Firenze — Sezione 33 — lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Itālijas Republikas Prezidenta 1972. gada 26. oktobra Dekrēta Nr. 633 10. panta 27. punkta d) apakšpunkts atbilst EEK Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK 13. panta B "Citi atbrīvojumi" c) apakšpunktam?

⁽¹⁾ OV L 145, 13.06.1977., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Audiencia Provincial de Madrid 2005. gada 15. februāra rīkojumu lietā Elisa María Mostaza Claro pret Centro Movil Milenium, S.L.

(Lieta C-168/05)

(2005/C 155/08)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Audiencia Provincial de Madrid (Madride, Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 15. februāra rīkojumu lietā Eliza Marija Mostaza Klaro [Elisa María Mostaza Claro] pret Centro Movil Milenium, S.L. un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 14. aprīlī.

Audiencia Provincial de Madrid lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai patērētāju aizsardzība, ko nodrošina Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, paredz, ka tiesa, kura izskata prasību atcelt šķīrējtiesas nolēmumu, izvērtē vienošanos par lietas izskatīšanu šķīrējtiesā spēkā neesamību un atceļ tās nolēmumu, pamatojoties uz to, ka minētā vienošanās par lietas izskatīšanu šķīrējtiesā ietver negodīgu noteikumu, ja patērētājs uz minēto spēkā neesamību ir atsaucies savā prasībā par atcelšanu un nevis šķīrējtiesas procesa ietvaros?

⁽¹⁾ OV L 95, 21.04.1993., 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'Etat, section du contentieux (Francija) 2004. gada 15. decembra lēmumu lietā Société Denkvit International BV un Denkvit France SARL pret Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Lieta C-170/05)

(2005/C 155/09)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Conseil d'Etat, section du contentieux (Valsts padome, strīdu izskatīšanas daļa, Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 15. decembra lēmumu lietā Société Denkvit International BV un Denkvit France SARL pret Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 8. februārī.

Conseil d'Etat, section du contentieux lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai sistēma, saskaņā ar kuru nodokļi par dividenžu saņemšanu tiek piemēroti mātessabiedrībai, kas nav Francijas rezidente, bet no šādas prasības tiek atbrīvotas mātessabiedrības, kas ir Francijas rezidentes, ir apstrīdama, ņemot vērā uzņēmējdarbības brīvības principu?

2. Vai šāda nodokļu atskaitīšanas sistēma ienākumu saņemšanas vietā pati par sevi ir apstrīdama, ņemot vērā uzņēmējdarbības brīvības principu, vai arī — gadījumā, ja starp Franciju un citu dalībvalsti noslēgta nodokļu konvencija pieļauj šādu nodokļu atskaitīšanu ienākumu saņemšanas vietā un paredz iespēju, ka citā valstī maksājamo nodokli var samazināt, atskaitot nodokli, kas ieturēts saskaņā ar apstrīdēto sistēmu, šī konvencija ir jāņem vērā, lai novērtētu sistēmas saderību ar uzņēmējdarbības brīvības principu?
3. Gadījumā, ja atbilde uz otrā jautājuma otro variantu ir apstiprinoša, vai pietiek ar iepriekš minēto konvenciju, lai apstrīdēto sistēmu varētu uzskatīt tikai par metodi ar nodokli apliekamo objektu sadalei starp abām dalībvalstīm, neskarot sabiedrības, vai arī apstākli, ka mātessabiedrība, kas nav Francijas rezidente, nevar izdarīt konvencijā paredzēto nodokļa atskaitījumu, ļauj uzskatīt, ka minētā sistēma pārkāpj uzņēmējdarbības brīvības principu?

Apelācija, ko 2005. gada 15. aprīlī ierosināja L. Piau par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-193/02 L. Piau/Eiropas Kopienu Komisija, ko atbalsta Fédération Internationale de Football Association (FIFA)

(Lieta C-171/05 P)

(2005/C 155/10)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 15. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta L. Piau [L. Piau], ko pārstāv M. Fauconete [M. Fauconnet], advokāte, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-193/02 L. Piau/Eiropas Kopienu Komisija, ko atbalsta Starptautiskā futbola federācija (FIFA).

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-193/02;

- 2) atcelt Eiropas Komisijas 2002. gada 15. aprīļa lēmumu;
- 3) izskatīt strīdu un, piemērojot Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 61. panta pirmo daļu, pieņemt galīgo lēmumu lietā;
- 4) piespriet FIFA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā T-193/02 un šajā apelācijā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Prasītāja tiesību pārkāpums

Pirmās instances tiesa, neizskatot pēc savas iniciatīvas Komisijas EK līguma 253. panta pārkāpumu, kura nav pamatojusi prasītāja sūdzības par EK līguma 49. pantu noraidījumu, ir pārkāpusi tai piešķirtās kompetences. Turklāt Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību un Pamatbrīvību konvencijas 6. panta 1. punktu, jo tā nav ņēmusi vērā noteiktus prasītāja pamatus.

2. EK līguma 81. panta pārkāpums

Iztrūkstot materiāliem pierādījumiem par vajadzīgo profesijas regulējumu un pierādījumiem, kas atspoguļo FIFA spēlētāju aģentu nolikuma ekonomisko vai tehnisko progresu, Pirmās instances tiesas lēmumam nav tiesiska pamatojuma. Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu, nospriežot, ka sūdzības izskatīšana nebija Kopienas interesēs, lai gan spriedumam nav tiesiska pamata un pastāv EK līguma 81. panta pārkāpums.

3. EK līguma 82. panta pārkāpums

Iztrūkstot Komisijas izmeklēšanai par FIFA dominējošo stavokli un iespējamu ļaunprātību, Pirmās instances tiesa, pēc tam, kad tā konstatēja šo dominējošo stavokli, nevarēja aizstāt Komisiju, lai pieņemtu lēmumu par ļaunprātības neesamību, [tādējādi] pieļaujot juridisku kļūdu un arī pārkāpjot judikatūru, un EK līguma 82. pantu.

4. Pretrunīgā un nepietiekamā Pirmās instances tiesas argumentācija ir pielīdzināma pamatojuma trūkumam attiecībā uz konkurenci ierobežojošas iedarbības pastāvēšanu.

5. Juridiska kļūda par "FIFA diplomu" atzīšanu.

6. Vispārēja tiesiskās drošības principa pārkāpums.

7. Juridiska kļūda attiecībā uz Komisijas uzdevumu un kompetencēm.

8. EK līguma 39. panta pārkāpums.
9. EK līguma 49. panta pārkāpums.
10. Juridiska kļūda Kopienas interešu definīcijā.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. aprīlī

(Lieta C-173/05)

(2005/C 155/11)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv E. Traversa [E. Traversa] un Ž. Otjo [J. Hottiaux], Komisijas Juridiskā dienesta locekļi.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka Itālijas Republika, ieviešot un uzturot spēkā ar Sicīlijas 2002. gada 26. marta *Legge Regionale* Nr. 2 (publicēts GURS, 2002. gada I daļa Nr. 14) “*tributo ambientale*” (vides nodokli) gāzes vadiem, nav izpildījusi savus pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 23., 25., 26. un 133. pants un 4. un 9. pants Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kas parakstīts 1976. gada 26. aprīlī un pieņemts ar Padomes 1978. gada 26. septembra Regulu (EEK) Nr. 2210/78 ⁽¹⁾;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Minētā Sicīlijas reģiona likuma 6. pants pārkāpj kopīgu muitas tarifu pamatprincipus, jo tas ievieš nodokli ar ievadmuitas nodoklim (ievedot Kopienā) vai izvedmuitas nodoklim (izvedot uz citām dalībvalstīm) līdzīgu iedarbību; šāds nodoklis ir aizliegts kā tāds minētajās Līguma normās un atvasinātajās tiesībās.

Formāli raugoties un saskaņā ar apstrīdētās tiesību normas tekstu, priekšnoteikums nodoklim ir īpašuma tiesības uz iekārtu, bet nodokļa bāze ir kubikmetros izteikts vadu tilpums. Taču Sicīlijas likumdevējs 6. panta 3. punktā ir precizējis, ka priekšnoteikums nodoklim ir īpašuma tiesības uz gāzes vadiem, “kuri satur gāzi”, un šī panta 4. punktā ir noteikts, ka nodoklis

ir jāmaksā tiem gāzes vadu īpašniekiem, “kas veic vismaz vienu no [ar gāzi saistītajām darbībām] (pārvadāšana, pārdošana, iegūšana)”. Komisija no tā secina, ka Sicīlijas likumdevēja patiešais mērķis ir apgrūtināt pārvadāto produktu (metāns) un nevis infrastruktūru.

Saskaņā ar Tiesas judikatūru par iekšējiem nodokļiem, kas minēti EKL 90. pantā, arī nodoklis, kas noteikts pārvadāšanas līdzeklim atbilstoši pārvadāto produktu svaram, ietilpst Kopienas tiesību normu par preču aplikšanu ar nodokļiem piemērošanas jomā, jo šāds nodoklis nenovēršami un tieši iedarbojas uz pārvadājamās preces cenu, neatkarīgi no tā, vai ir runa par iekšzemes vai ievestu preci. No šajā judikatūrā noteiktā interpretācijas principa, kas pilnībā ir attiecināms uz nodokļiem, kam ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība, izriet, ka valsts nodoklis šajā gadījumā, kaut arī formāli tas attiecas uz pārvadāšanas līdzekli (gāzes vadiem), atkarībā no pārvadātā produkta (metāns) tilpuma, faktiski apgrūtina pašu produktu, nenovēršami un tieši ietekmējot tā cenu.

⁽¹⁾ OV L 263, 27.09.1978.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* 2005. gada 19. aprīļa lēmumu lietā 1. *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, 2. *Stichting Natuur en Milieu* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (puse, kas iestājusies lietā — *Bayer CropScience B.V.*)

(Lieta C-174/05)

(2005/C 155/12)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos) (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 19. aprīļa lēmumu lietā 1. *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, 2. *Stichting Natuur en Milieu* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (puse, kas iestājusies lietā — *Bayer CropScience B.V.*) un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. aprīlī.

College van Beroep voor het bedrijfsleven lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai ir spēkā Lēmuma 2003/199/EK ⁽¹⁾ 2. panta ievads un 3. punkts?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 18. marta Lēmums (OV L 76, 22.03.2003., 21. lpp.) par aldikarba neiekļaušanu Komisijas Direktīvas 91/414/EEK I pielikuma un tādu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas atsaukšanu, kuros ir minētā aktīvā viela.

Īrijas iestādes paļāvās uz Direktīvas 5. panta 3. punktu un ar rīkojumu atbrīvoja “noteiktas iestāžu grupas no atbildības maksājumiem par faktisku patapinājumu”. Šis atbrīvojums ir tik plašs, ka ļauj visām sabiedrībai pieejamām valsts izglītības un akadēmiskajām iestādēm nodarboties ar publisku patapinājumu, kā rezultātā visas publiskā patapinājuma iestādes ir atbrīvotas no patapinājuma tiesību ievērošanas un arī no atbildības maksājumiem.

Komisija apgalvo, ka šī situācija acīmredzami pārsniedz ar Direktīvas 5. panta 3. punktu atļauto atbrīvojumu robežas, un ka līdz ar to Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 1. un 5. pants.

⁽¹⁾ OV L 346, 27.11.1992., 61. lpp.

Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 19. aprīlī

(Lieta C-175/05)

(2005/C 155/13)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 19. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Īriju, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Maikls Šoters [*Michael Shotter*] un Voters Vils [*Wouter Wils*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepiemērojot noteikumus par publiskā patapinājuma tiesībām, kas paredzēti Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīvā 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā ⁽¹⁾, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 1. un 5. pants;
- 2) piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 1. panta 3. punkts nosaka, ka “[..]” patapināt “objektus nozīmē darīt tos izmantojamus uz ierobežotu laiku bez mērķa gūt tiešu vai netiešu tautsaimniecisku vai komerciālu labumu, ja to dara ar publikai pieejamu iestāžu starpniecību”. 5. panta 3. punkts ļauj dalībvalstij atbrīvot “atsevišķu kategoriju uzņēmumus” atbildības maksājumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Juzgado de lo Social Único de Algeciras* 2005. gada 30. marta rīkojumu lietā *María Cristina Guerrero Pecino* pret *Fondo de Garantía Salarial* (FOGASA)

(Lieta C-177/05)

(2005/C 155/14)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Juzgado de lo Social Único de Algeciras* [Alhesirasas Apvienotā sociālo lietu tiesa] (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 30. marta rīkojumu lietā *Marija Kristina Gerero Pekino* [*María Cristina Guerrero Pecino*] pret *Fondo de Garantía Salarial* [Algu garantiju fonds] (FOGASA) un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 20. aprīlī.

Juzgado de lo Social Único de Algeciras lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai, ņemot vērā vispārējo vienlīdzības un nediskriminācijas principu, atšķirīgā attieksme, ko paredz Darbinieku nolikuma 33. panta 2. punkts un tā interpretācija, kuru sniegusi *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa], ir objektīvi pamatota, kā rezultātā atļaušanas pabalstiem, kas darbiniekam izmaksāti saskaņā ar tiesā panākto izlīgumu, nav piemērojama Direktīva 80/987/EEK ⁽¹⁾ par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā versijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes (2002. gada 23. septembra) Direktīvu 2002/74/EK ⁽²⁾?

2. Vai tieši pretēji, ņemot vērā vispārējo vienlīdzības un nediskriminācijas principu, atšķirīgā attieksme, ko paredz Darbinieku nolikuma 33. panta 2. punkts un tā interpretācija, kuru sniedzis *Tribunal Supremo*, nav objektīvi pamatota, kā rezultātā atļaušanas pabalstiem, kas darbiniekam izmaksāti saskaņā ar tiesā panākto izlīgumu, ir piemērojama Direktīva 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā versijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes (2002. gada 23. septembra) Direktīvu 2002/74/EK?

(¹) Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīva Nr. 80/987/EEK, OV L 283, 28.10.80., 23. lpp.

(²) OV L 270, 08.10.2002., 10. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 19. aprīlī

(Lieta C-178/05)

(2005/C 155/15)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 19. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Dimitrios Triantafillou [*Dimitrios Triantafyllou*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, pieņemot tiesību aktus attiecībā uz nodokļa piemērošanu juridiskās adreses vai valdes atrašanās vietas adreses maiņai, kā arī visu lauksaimniecības kooperatīvu, neskatoties uz to līmeni, savienībām vai visa veida konsorcijiem, kuģu kopīpašuma, jūrniecības konsorciju un sabiedrību, neatkarīgi no to veidiem, atbrīvojumu no šī nodokļa, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīva 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (¹);
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka nodokļa piemērošanas kritērijs juridiskās adreses maiņas gadījumā ir tas, ka sabiedrība tiek kvalificēta kā kapitālsabiedrība izcelsmes dalībvalstī, kas nozīmē, ka tā nav

nodokļu maksātāja, ja izcelsmes dalībvalstī tā netiek uzskatīta par kapitālsabiedrību. Tātad Komisija kritizē to, ka Grieķijas tiesību akti par nozīmīgu uzskata vienīgi to, vai izcelsmes dalībvalsts piemēro kapitāla nodokli vai nē, atbrīvojot no šī nodokļa tikai tādas juridiskās adreses maiņu, kas tiek pārcelta no dalībvalsts, kurā uzliek kapitāla nodokli, uz Grieķiju. Komisijas viedoklis tiek pamatots ar Direktīvas gramatisku un sistēmisku interpretāciju, kas attiecas uz šī nodokļa maksātāju sabiedrību īpašībām saistībā ar kapitālu; bez tam šo viedokli pastiprina Direktīvas 85/303/EEK veiktie grozījumi, kuri atceļ kapitāla nodokli.

Attiecībā uz lauksaimniecības kooperatīvu un jūrniecības sabiedrību atbrīvojumu no nodokļa, prasība attiecas uz tām kategorijām visās tautsaimniecības nozarēs, par kurām Grieķijas iestādes nav paskaidrojušas, kāpēc tās nav kapitālsabiedrības un uz kuru pilnīgu atbrīvošanu no nodokļa neattiecas direktīvā paredzētās tiesības atbrīvot no nodokļa noteiktus darījumus. Turklāt, ja direktīvas mērķis ir atbrīvot no nodokļa visas nozares, tas skaidri tajā ir norādīts (piemēram, attiecībā uz valsts uzņēmumiem ar vispārēju nozīmi).

(¹) OV L 249, 03.10.1969., 25. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 21. aprīlī

(Lieta C-179/05)

(2005/C 155/16)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 21. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. Nolins [*M. Nolin*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nesniedzot Komisijai informāciju, kas paredzēta Regulas Nr. 2847/93 (¹) 18. panta 1. punktā un 19.i panta pirmajā un trešajā ievilkumā, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Attiecībā uz informāciju, kas paredzēta Regulas Nr. 2847/93 18. panta 1. punktā, Francijas iestādes joprojām nav sniegušas vajadzīgās ziņas par 1999. un 2000. gadu. Turklāt par iepriekšējiem gadiem šī informācija tika sniegta ar novēlošanos;
- attiecībā uz informāciju, kas paredzēta Regulas Nr. 2847/93 19.i pantā, Francijas iestādes nav sniegušas vajadzīgās ziņas par 1999., 2000., 2001. un 2002. gadu. Tāpat šī informācija nav sniegta arī par iepriekšējiem gadiem.

(¹) Padomes 1993. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp.).

**Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopien
Komisija iesniedza 2005. gada 22. aprīlī**

(Lieta C-182/05)

(2005/C 155/17)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopien Tiesā 2005. gada 22. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopien Komisija, kuru pārstāv Marija Patakija [*Maria Patakia*], Komisijas juridiskā dienesta padomniece, un Bernhards Šima [*Bernhard Schima*], Komisijas juridiskā dienesta darbinieks, kuri norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nenodrošinot to, ka *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou* publicē atsevišķus gada pārskatus par uzņēmuma darbību lignīta iegūšanā un elektroenerģijas ražošanā, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 14. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvā 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu (¹);
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pēc sūdzības saņemšanas un pamatojoties uz Grieķijas sniegto informāciju (dažādas vēstules no Attīstības ministrijas un Enerģijas pārvaldības iestādes) par prasību, kas izteikta vertikāli integrētai sabiedrībai "*Dimosia Epicheirisi Ilektrismou*" (DEI), publicēt atsevišķus pārskatus saskaņā ar 14. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvā 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu, Komisija uzskata, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šis pants.
2. Komisija uzskata, ka, publicējot kopīgu pārskatu par DEI veiktajām darbībām, kas saistītas ar elektrības ražošanu un lignīta iegūšanu, un nenodalot šīs divas darbības, nav izpildīti pienākumi, kas paredzēti Direktīvas 96/92/EK 14. panta 3. punktā.
3. Komisija uzskata, ka neskatoties uz DEI pastāvošo iekšējo pārskatu sistēmu, kurā, ka tas ir pieprasīts, lignīta iegūšana ir nodalīta no elektrības ražošanas, šī nodalīšana ir jāatspoguļo arī DEI publicētajos pārskatos. Komisija norāda, ka Grieķijas iestāžu veiktie pasākumi līdz šim nav ļāvuši sasniegt izvirzīto mērķi. Lai būtu izpildīts pienākums publicēt pārskatus, nepietiek ar to, ka pārvaldības iestāde tiek sniegta informācija par atsevišķiem pārskatiem.

(¹) OV L 27, 30.01.97., 20. lpp.

**Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopien
Komisija iesniedza 2005. gada 28. aprīlī**

(Lieta C-191/05)

(2005/C 155/18)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopien Tiesā 2005. gada 28. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopien Komisija, kuru pārstāv Mišels van Beks [*Michel van Beck*] un Antonio Kaeiros [*António Caeiros*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka izmainot īpaši aizsargājamās dabas teritorijas (ĪADT) "Moura, Mourão un Barrancos" robežas, izslēdzot zonas, kurās mīt savvaļas putnu sugas, kuru aizsardzībai šī ĪADT ir izveidota, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (¹⁾ 4. panta 1. punkts;
- 2) piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju "Moura, Mourão un Barrancos" Portugāles valdība izveidoja 1999. gada 23. septembrī ar 1999. gada 23. septembra dekrētu -likumu Nr. 384-B/99. Šīs īpaši aizsargājamās teritorijas robežas tika noteiktas minētā dekrēta — likuma XXIV pielikumā.
2. No Portugāles iestāžu iesniegtās informācijas izriet, ka izmaiņām, kas veiktas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas "Moura, Mourão un Barrancos" robežās ar 2000. gada 20. maija dekrētu — likumu Nr. 141/2000, nav nekāda zinātniska pamata. Tomēr no Eiropas Kopienų Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka tādas sugas, kuru aizsardzība ir atzīta par vajadzīgu, var izslēgt vienīgi zinātnisku apsvērumu dēļ.

(¹) OV L 103, 1. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 29. aprīlī

(Lieta C-193/05)

(2005/C 155/19)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 29. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv D. Maidani [D. Maidani] un H. Støvlbekks [H. Støvlbæk], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, neatceļot prasības par valodu zināšanām, aizliegumu ļaut izmantot dzīvesvietas adresi un pienākumu katru gadu no jauna uzrādīt mītnes valsts sertifikātu, lai [advokāti] varētu praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.

gada 16. februāra Direktīva 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesiju pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (¹), jo īpaši tās 2., 3. un 5. pants;

- 2) piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iepriekšējās valodu pārbaudes nosacījums, lai Eiropā praktizējošs advokāts varētu reģistrēties advokātu sarakstā, ir pretrunā vispārējam Direktīvas mērķim — atvieglot pastāvīgu advokāta profesijas praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta profesionālā kvalifikācija, un jo īpaši pārkāpj šīs direktīvas 3. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru uzņēmējai dalībvalstij ir jāreģistrē advokātu tikai [tad], "kad viņš ir uzrādījis sertifikātu, kurš apliecina viņa reģistrāciju savas mītnes valsts kompetentajā iestādē".

Aizliegums ļaut izmantot dzīvesvietas adresi ir pretrunā [Direktīvas] 5. panta 1. punktam, saskaņā ar kā noteikumiem Eiropā praktizējošs advokāts "veic tās pašas profesionālās darbības kā advokāts, kurš praktizē ar attiecīgo profesionālo nosaukumu, kas tiek lietots uzņēmējā dalībvalstī".

Luksemburgas valdība, atbildot uz argumentēto atzinumu, apstiprināja, ka ir ņēmusi vērā Komisijas argumentu, saskaņā ar ko prasība katru gadu no jauna uzrādīt sertifikātu, kas apliecina reģistrāciju mītnes kompetentajā iestādē, ietver administratīvas izmaksas, kuras nav attaisnojamas no Direktīvas noteikumu viedokļa.

Tomēr Komisija atzina, ka šajā stadijā šī prasība argumentētājā atzinumā norādīto iemeslu dēļ pretēji Direktīvas noteikumiem paliek ietverta 2002. gada 13. novembra likumā par Direktīvas 98/5 transponēšanu Luksemburgas tiesībās.

(¹) OV L 77, 14. 03. 1998., 36. lpp.

Lietas C-47/04 (¹) izslēgšana no reģistra

(2005/C 155/20)

(tiesvedības valoda — franču)

2005. gada 14. februārī Eiropas Kopienų Tiesas piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-47/04 Eiropas Komisija/Francijas Republika.

(¹) OV C 71, 20.03.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 14. aprīlī

lietā T-88/01 *Sniace, SA* pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾*(Valsts atbalsts — Prasība par atcelšanu — Pieņemamība — Akts, kas attiecas uz prasītāju individuāli)*

(2005/C 155/21)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā T-88/01 *Sniace, SA*, Madride (Spānija), ko pārstāv H. Baro Fuentess [J. Baró Fuentes], M. Gomess de Liaño i Boteija [Gómez de Liaño y Botella] un F. Rodrigess Karretero [F. Rodríguez Carretero], *avocats*, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji D. Triantafilu [D. Triantafyllou] un H. Buendia Sjerra [J. Buendía Sierra], kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta Austrijas Republika (parstāvji H. Dosi [H. Dossi] un M. Burgštalers [M. Burgstaller], kas norādīja adresi Luksemburgā), *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, Heiligenkreuz im Lafnitztal* (Austrija), un Burgenlandes zeme (Austrija), kuras pārstāv U. Soltēss [U. Soltész], advokāts, par prasību atcelt Komisijas 2000. gada 19. jūlija Lēmumu 2001/102/EK par Austrijas valsts atbalstu *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG* (OV L 38, 33. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja P. Linda [P. Lindh], tiesneši R. Garsija-Valdekasas i Fernandess [R. García-Valdecasas y Fernández], Dž. D. Kuks [J. D. Cooke], P. Mengoci [P. Mengozzi] un M. E. Martinša Ribeiru [M.-E. Martins Ribeiro], sekretārs H. Palasio Gonsales [J. Palacio González], galvenais administrators, 2005. gada 14. aprīlī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1 prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2 prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3 puses, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 186, 30.06.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 12. aprīlī

lietā T-191/02 *Giorgio Lebedef* pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾*(Ierēdņi — 1974. gada pamatlīgums starp Komisiju un Arodbiedrību un profesionālām organizācijām — Atcelšana — Darbības noteikumu pieņemšana — 2001. gada 4. aprīļa vienošanās apstiprināšana — Pieņemamība)*

(2005/C 155/22)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā T-191/02 Džordžio Lebedevs [Giorgio Lebedef], Eiropas Kopienu Komisijas ierēdnis, ar dzīves vietu Zēningerberga [Senningerberg] (Luksemburga), ko pārstāv advokāti Ž. Bono [G. Bounéou] un F. Frabetti [F. Frabetti], advokāti, kuri norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis — J. Kurals [J. Currall]), kas norādīja adresi Luksemburgā, par prasību atcelt Komisijas 2001. gada 5. decembra lēmumu, ar kuru tā atcēla 1974. gada 20. septembra pamatlīgumu, pieņēma jaunus darbības noteikumus attiecībā uz apspriedes līmeņiem, instanci un procedūrām, ko 2000. gada 19. janvārī apstiprināja arodbiedrību un profesionālo organizāciju vairākums un Komisijas administrācija, 2001. gada 4. aprīļa vienošanās jautājumā par personāla pārstāvju rīcībā esošiem līdzekļiem, apstiprināja noteikumus par streiku, kuri ir ietverti 1974. gada 20. septembra pamatlīguma I pielikumā, uzaicināja Komisijas viceprezidentu N. Kinoku [N. Kinnock] apspriest ar Arodbiedrību un profesionālām organizācijām un aicināt kolēģiju pirms 2002. gada marta beigām pieņemt jaunu pamatlīgumu un iekļaut civildienesta noteikumu grozījumus, kuri veicinātu apspriedes arodbiedrību un profesionālām organizācijām, grozījumus, kas paredz iespēju pieņemt vēlēšanu noteikumus, iestādes personālam par tiem nobalsojot, un, nepieciešamības gadījumā, par lūgumu atcelt N. Kinoka 2001. gada 22. novembra vēstuli, kas ir adresēta katras arodbiedrības prezidentam, lai paziņotu tiem viņa lēmumu lūgt Komisiju ar 2001. gada 5. decembri atcelt zemāk minēto 1974. gada 20. septembra pamatlīgumu un pieņemt vairākus zemāk minētos punktus, ka arī par lūgumu atcelt E. Halskova [E. Halskov] 2001. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru ir atteikts prasītājam piešķirt komandējumu, lai piedalītos 2001. gada 7. decembra

apspriedē par “civildienesta noteikumu grozījumu projektu vispārējo paketi”, Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdorfs [B. Vesterdorf], tiesneši P. Mengoci [P. Mengozzi] un M. E. Martinša Ribeiru [M. E. Martins Ribeiro], sekretārs I. Natsinas [I. Natsinas], administrators, 2005. gada 12. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, ieskaitot izdevumus par pagaidu noregulējuma procedūru.

(¹) OV C 233, 28.09.2002.

[J. Palacio González], galvenais administrators, 2005. gada 21. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz pati savus, kā arī Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) tiesvedības izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 21. aprīlī

lietā T-269/02 *PepsiCo, Inc.* pret Iekšēja tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes markas un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Vārdiskas Kopienas preču zīmes “RUFFLES” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme “RIFFELS” — Vēl agrāka valsts preču zīme “RUFFLES” — Valsts preču zīmju un Kopienas preču zīmju līdzāspastāvēšana un līdzvērtība)

(2005/C 155/23)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā T-269/02 *PepsiCo, Inc.*, Pērcasa, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv E. Armijo Havari [E. Armijo Chávarri], advokāts, pret Iekšēja tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes markas un modeļi) (ITSB) (pārstāvji H. Novais Gonsales [J. Novais Gonçalves] un H. Krespo Karijo [J. Crespo Carrillo], pēc tam A. fon Mīlendāls [A. von Mühlendahl] un Novais Gonsales [Novais Gonçalves], otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā *Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*, agrāk saukta *Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*, Ķelne (Vācija), ko pārstāv M. Šēfers [M. Schaeffer], advokāts, par prasību pret ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 10. jūnija lēmumu (lietā R 114/2000-1), attiecībā uz iebildumu procesu starp *PepsiCo, Inc.* un *Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG*, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [M. Vilars], tiesneši F. Deuss [F. Dehousse] un D. Švābi [D. Šváby], sekretārs H. Palasio Gonsales

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 20. aprīlī

lietā T-273/02 *Krüger GmbH & Co. KG* pret Iekšēja tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CALPICO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts preču zīme “CALYPSO” — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Tiesības tikt uzklausiņtam)

(2005/C 155/24)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-273/02 *Krüger GmbH & Co. KG*, Bergiša Gladbaha [Bergisch Gladbach] (Vācija), ko pārstāv S. fon Petersdorfs-Kampens [S. von Petersdorff-Campen], advokāts, pret Iekšēja tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis G. Šneiders [G. Schneider]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā *Calpis Co. Ltd*, Tokija (Japāna), ko pārstāv O. Jūngsts [O. Jüngst] un M. Šorks [M. Schork], advokāti par prasību atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 25. jūnija lēmumu (lietā R 484/2000-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Calpis Co. Ltd* un *Krüger GmbH & Co. KG*, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [H. Legal], tiesneši P. Mengoci [P. Mengozzi] un I. Višņevska-Bjalecka [I. Wiszniewska-Bialecka], sekretārs I. Natsinas [I. Natsinas], administrators, 2005. gada 20. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;

2 piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(¹) OV C 274, 9.11.2002.

2005. gada 19. aprīlī

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 13. aprīlī

lietā T-353/02 *Duarte y Beltrán, SA* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “INTEA” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrākas vārdiskas preču zīmes “INTESA” — Reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas Nr. 40/94 (EK) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2005/C 155/25)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā T-353/02 *Duarte y Beltrán, SA*, Santander (Spānija), ko sākotnēji pārstāvēja N. Moiija Fernandez [N. Moya Fernández], vēlāk H. Kalderons Čavero [J. Calderón Chavero] un T. Vilate Konsoni [T. Villate Consonni], *avocats*, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — M. Šneiders [M. Schneider] un P. Hurado Monte-hano [P. Jurado Montejano]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks bija *Mirato SpA*, Novare (Itālija), par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2002. gada 6. augusta (R 407/2001-2) lēmumu attiecībā uz iebildumu procesu starp *Duarte y Beltrán, SA* un *Mirato SpA*, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [J. Pirrung], tiesneši N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood] un I. Pelikānova [I. Pelikánová], sekretāre B. Pastora [B. Pastor], sekretāra palīdzē, 2005. gada 13. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolu-tīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 44, 22.02.2003.

apvienotajās lietās T-380/02 un T-128/03 *Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Lūgums par *restitutio in integrum* — Paziņošanas nosacījumi ITSB lēmumiem un paziņojumiem — Nosūtīšana pa faksu)

(2005/C 155/26)

(tiesvedības valoda — vācu)

Apvienotajās lietās T-380/02 un T-128/03 *Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH*, Linca (Austrija), ko pārstāv G. Zeklēners [G. Secklehner] un K. Ofners [C. Ofner], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji J. Veberndörfers [J. Weberndörfer] un G. Šneiders [G. Schneider]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā T-128/03 *Chipita International SA*, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv P. Hofmans [P. Hoffmann], advokāts, par prasību, pirmkārt, atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 26. septembra lēmumu (lietā R 26/2001-1), ar ko tika noraidīts prasītājas lūgums par *restitutio in inte-grum*, un, otrkārt, atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 13. februāra lēmumu un/vai 2003. gada 13. marta lēmumu (lietā R 1124/2000-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH* un *Chipita International SA*, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilaris [M. Vilaras], ties-neši M. E. Martinsa Ribeiru [M. E. Martins Ribeiro] un K. Jirimēe [K. Jürimäe], sekretārs I. Natsinas [I. Natsinas], administrators, 2005. gada 19. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolu-tīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB);

3 Chipita International SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 101, 26.04.2003.

3) personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 55, 08.03.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 13. aprīlī

lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation* pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Pieeja dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Pieteikums par ļoti lielu dokumentu skaitu — Pilnīgs pieejas atteikums — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Izņēmumi)

(2005/C 155/27)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation* (Patērētāju informācijas sabiedrība), Vīne (Austrija), ko pārstāv A. Klauzers [A. Klauer], advokāts, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji — S. Reiting [S. Rating] un P. Ālto [P. Aalto], kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta *Bank für Arbeit und Wirtschaft* AG, Vīne, ko pārstāv H. J. Nīmeijers [H.-J. Niemeyer], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, un *Österreichische Volksbanken* AG, Vīne, un *Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank* AG, Sanktpeltene [Sankt Pölten] (Austrija), ko pārstāv R. Ronigers [R. Roniger], A. Ablasers [A. Ablasser] un V. Hemebergers [W. Hemetsberger], advokāti, par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 18. decembra lēmumu D (2002) 330472 par pieteikumu par pieeju administratīvās lietas materiāliem lietā COMP/36.571/D-1 Austrijas bankas — “Lombard klubs”, Pirmās instances tiesa (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: priekšsēdētājs B. Vesterdofs [B. Vesterdorf], tiesneši M. Jēgers [M. Jaeger], P. Mengoci [P. Mengozzi], M. E. Martinša Ribeiru [M. E. Martins Ribeiro] un I. Labucka, sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 13. aprīlī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt Lēmumu D (2002) 330472 par pieteikumu par pieeju administratīvās lietas COMP/36.571/D-1 Austrijas Bankas — “Lombard klubs” materiāliem;

2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 21. aprīlī

lietā T-28/03 *Holcim (Deutschland) AG* pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(EK līguma 85. pants (jaunajā redakcijā EK līguma 81. pants) — Pirmās instances tiesas sprieduma izpilde — Izdevumu atlīdzināšana par bankas garantiju — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība)

(2005/C 155/28)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-28/03 *Holcim (Deutschland) AG*, agrāk *Alsen AG*, Hamburga (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja F. Vīmers [F. Wiemer] un K. Mūsekers [K. Moosecker], vēlāk P. Nigemans [P. Niggemann] un B. Menhauss [B. Menkhaus], *avocats*, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji R. Liāls [R. Lyal] un V. Mūls [W. Mölls], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā), par prasību par zaudējumu atlīdzību, lai panāktu izdevumu atlīdzināšanu par bankas garantiju, kas prasītājam radās sakarā ar soda naudu, kas noteikta ar Komisijas 1994. gada 30. novembra lēmumu 94/815/EK par EK līguma 85. panta piemērošanu (lieta IV/33.126 un 33.322 *Ciment*) (OV L 343, 1. lpp.), kas atcelts ar Pirmās instances tiesas 2000. gada 15. marta spriedumu lietā *Cimenteries CBR u.c./Komisija*, saukta “*Cements*” (T-25/95, T-26/95, T-30/95 līdz T-32/95, T-34/95 līdz T-39/95, T-42/95 līdz T-46/95, T-48/95, T-50/95 līdz T-65/95, T-68/95 līdz T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 un T-104/95, *Recueil* 2004, II-491. lpp.), Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Azizi [J. Azizi], tiesneši M. Jēgers [M. Jaeger] un F. Deuss [F. Dehousse], sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 21. aprīlī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību daļā, kurā tā ir pamatota ar EK līguma 233. pantu, noraidīt kā nepieņemamu;

2) pakārtoto prasījumu par to, lai prasību daļā, kurā tā ir pamatota ar EK līguma 233. pantu, interpretētu kā prasību par tiesību akta atcelšanu vai prasību sakarā ar bezdarbību, noraidīt kā nepieņemamu;

3 prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu attiecībā uz izdevumiem par bankas garantiju, kas prasītājam radušies pirms 1998. gada 31. janvāra, noraidīt kā nepieņemamu;

4 prasību pārējā daļā noraidīt kā nepamatotu;

5 prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 124, 24.05.2003.

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi);

3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 184, 02.08.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 21. aprīlī

lietā T-164/03 *Ampafrance SA* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “monBeBé”, reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “bebe” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 (EK) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts)

(2005/C 155/29)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā T-164/03 *Ampafrance SA*, Šolē [*Cholet*] (Francija), ko pārstāv S. Bersials Ariass [*C. Bercial Arias*], pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — A. Rasats [*A. Rassat*] un A. Foliards-Mongirāls [*A. Foolliard-Monguiral*]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, bija *Johnson & Johnson GmbH*, Diseldorfa (Vācija), ko pārstāv D. fon Šulcs [*D. von Schultz*], *avocat*, par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 4. marta lēmumu (lieta R 220/2002-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Ampafrance SA* un *Johnson & Johnson GmbH*, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tili [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czucz*], sekretārs J. Plingers [*J. Plingers*], administrators, 2005. gada 21. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2005. gada 20. aprīlī

lietā T-211/03 *Faber Chimica Srl* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Grafiskas preču zīmes “Faber” reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiskas un grafiskas preču zīmes “NABER” īpašnieka iebildums — Reģistrācijas atteikums)

(2005/C 155/30)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā T-211/03 *Faber Chimica Srl*, Fabriano [*Fabriano*] (Itālija), ko pārstāv P. Tartuferi [*P. Tartuferi*] un M. Andreano [*M. Andreano*], advokāti, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — M. Kapos-taņjo [*M. Capostagno*] un O. Montalto [*O. Montalto*]), otra procesa ITSB Apelāciju padomē puse bija *Inductrias Quimicas Naber, SA Nabersa*, Valensija, (Spānija), par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 19. marta lēmumu (lieta R 620/2001-4) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Faber Chimica Srl* un *Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa*, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirung*] tiesneši N. J. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papisavs [*S. Papisavvas*], sekretārs J. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], 2005. gada 20. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 19. marta lēmumu (lieta R 620/2001-4), ciktāl tajā apmierināts Spānijas vārdiskas preču zīmes “NABER” īpašnieces iebildums;

2) atbildētājs atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 200, 23.08.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 14. aprīlī

lietā T-260/03 *Celltech R & D Ltd* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “CELLTECH” — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2005/C 155/31)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā T-260/03 *Celltech R & D Ltd*, Slova [*Slough*] Berkšīrā [*Berkshire*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv D. Aleksanders [*D. Alexander*], *barrister*, un N. Dženkinss [*N. Jenkins*], *solicitor*, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — I. de Medrano Kavaljero [*I. de Medrano Caballero*] un A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*]) par prasību, kas iesniegta pret ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 19. maija lēmumu (lieta R 659/2002-2) par pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt mutvārdu apzīmējumu “CELLTECH”, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tili [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Cúcz*], sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore, 2005. gada 14. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2003. gada 19. maija lēmumu (lieta R 659/2002-2);

2) atbildētājs atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 239, 04.10.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 13. aprīlī

lietā T-286/03 *The Gillette Company* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “RIGHT GUARD XTREME sport” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “WILKINSON SWORD XTREME III” — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2005/C 155/32)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-286/03 *The Gillette Company*, Bostona (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv A. Eberts-Weidenfellers [*A. Ebert-Weidenfeller*] un L. Kukers [*L. Kouker*], *avocats*, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — G. Šneiders [*G. Schneider*] un J. Veberndērfers [*J. Weberndörfer*]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, bija *Wilkinson Sword GmbH*, Zolingenā (Vācija), ko pārstāv E. Keslers [*E. Kessler*], *avocat*, par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 17. aprīļa lēmumu (lieta R 221/2002-4), ar ko atteikta grafiskas preču zīmes “RIGHT GUARD XTREME sport” reģistrācija, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators, 2005. gada 13. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2005. gada 20. aprīlī

2005. gada 13. aprīlī

lietā T-318/03 *Atomic Austria GmbH* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

lietā T-353/03 *Inge-Lise Nielsen* pret Eiropas Savienības Padomi ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “ATOMIC BLITZ” — Valsts vārdiskas preču zīmes “ATOMIC” īpašnieka iebildumi — Agrākas preču zīmes reģistrācijas pagarinājuma pierādījums — ITSB pārbaudes apmērs — Iebildumu noraidīšana — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(Ierēdņi — Atteikums paaugstināt amatā — Civildienesta noteikumu 45. pants — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Salīdzinošo īpašību pārbaude — Pieņemamība)

(2005/C 155/33)

(2005/C 155/34)

(tiesvedības valoda — vācu)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā T-318/03 *Atomic Austria GmbH*, Altenmarkta [Altenmarkt] (Austrija), ko pārstāv G. Kucsko [G. Kucsko] un C. Šumahers [C. Schumacher], advokāti, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji G. Šneiders [G. Schneider] un B. Millers [B. Müller]), otrs procesa ITSB Apelācijas padomē dalībnieks *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA*, Onila [Onil] (Spānija), par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lietā R 95/2003-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Atomic Austria GmbH* un *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA*, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [J. Pirung], tiesneši A. V. H. Meijs [A. W. H. Meij] un I. Pelikānova [I. Pelikánová], sekretārs J. Plingers [J. Plingers], administrators, 2005. gada 20. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1 atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lieta R 95/2003-2);

2 piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 304, 13.12.2003.

Lietā T-353/03 *Inge-Lise Nielsen* [Inge-Lise Nielsen], bijusī Eiropas Savienības Padomes ierēdne, ar dzīvesvietu Viljēra Lavillā [Villers-la-Ville] (Beļģija), ko pārstāv S. Orlandi [S. Orlandi], A. Kūlens [A. Coolen], J. N. Luī [J.-N. Louis] un E. Maršals [É. Marchal], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Savienības Padomi (pārstāvji — F. Antons [F. Anton] un M. Simsa [M. Sims]) par lūgumu atcelt Padomes lēmumu, ar ko, veicot 2002. gada paaugstināšanu amatā, prasītāja nav paaugstināta amatā C1 pakāpē, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [H. Legal], tiesneši P. Linda [P. Lindh] un V. Vadapals [V. Vadapalas], sekretārs I. Natsinas [I. Natsinas], administrators, 2005. gada 13. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 7, 10.01.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 20. aprīlī

2005. gada 10. martā

lietā T-86/04 *Asa Sundholm* pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾lietā T-266/00 *Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc* u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Civildienests — Karjeras attīstības ziņojums — Novērtējuma veikšana par 2001.-2002. gadu)

(Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)

(2005/C 155/35)

(2005/C 155/36)

(tiesvedības valoda — franču)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā T-86/04 *Asa Sundholm* [*Asa Sundholm*], ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv S. Orlandi [*S. Orlandi*], A. Külens [*A. Coolen*], Ž.-N. Luī [*J. N. Louis*] un E. Maršals [*E. Marchal*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji — K. Berardi Kaizere [*C. Berardis Kayser*] un H. Krēmers [*H. Kraemer*], kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt prasītāja karjeras attīstības ziņojumu, [kas veikts] novērtēšanas ietvaros par 2001.-2002. gadu, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papisavs [*S. Papisavvas*], sekretārs I. Natsinas [*I. Natsinas*], 2005. gada 20. aprīlī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Lietā T-266/00 *Confartigianato Venezia, Transport Lines* un 15 citi prasītāji, kas ir uzrādīti Rīkojuma pielikumā esošajā sarakstā, Venēcija (Itālija), ko pārstāv A. Vianello [*A. Vianello*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv V. Di Buči [*V. Di Bucci*], pārstāvis, kam palīdz A. Dal Ferro [*A. Dal Ferro*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, par prasību atcelt Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem, kas paredzēti likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995 attiecībā uz uzņēmumiem Venēcijā un Čiogijā [*Chioggia*], atbrīvojot no sociālajiem maksājumiem (OV 2000, L 150, 50. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], S. Papisavs [*S. Papisavvas*], sekretārs H. Jungš [*H. Jung*], 2005. gada 10. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt 2003. gada 10. aprīļa lēmumu, ar ko apstiprina karjeras attīstības ziņojumu par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim;

1) prasību daļēji noraidīt kā nepieņemamu, ciktāl to cēla *Transport Lines Snc*, C.A.T.I.L. *Consorzio Artigianato Trasportatori Interni Lagunari*, C.A.T.I.L. *Servizi Srl*, *Translion Snc*, *Cooperativa Trasportatori Lagunari Arl*, *Barich Aldo e figlio Snc*, S.A.L.P.A. *Trasporti Snc*, *Laguna Trasporti di Tosi Pietro*, *Puppola Trasporti e C. Snc*, *Simionato Roberto*, *Venerando Gianfranco Snc*, *Boscolo 'Bielo' Ivano Srl*, *Grassi Mario*, *Laguna Veneta Cooperativa Trasporti Srl*, *Brussa Sas* un *Il Fornaio di Colussi Gloria*;

2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

2) *Transport Lines Snc*, C.A.T.I.L. *Consorzio Artigianato Trasportatori Interni Lagunari*, C.A.T.I.L. *Servizi Srl*, *Translion Snc*, *Cooperativa Trasportatori Lagunari Arl*, *Barich Aldo e figlio Snc*, S.A.L.P.A. *Trasporti Snc*, *Laguna Trasporti di Tosi Pietro*, *Puppola Trasporti e C. Snc*, *Simionato Roberto*, *Venerando Gianfranco Snc*, *Boscolo 'Bielo' Ivano Srl*, *Grassi Mario*, *Laguna Veneta Cooperativa Trasporti Srl*, *Brussa Sas* un *Il Fornaio di Colussi Gloria* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;

⁽¹⁾ OV C 94, 17. 04. 2004.

- 3) Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus, kas tai lūdz šim radušies sakarā ar prasību, ko cēla sešpadsmit iepriekš minētie uzņēmumi;
- 4) lēmuma pieņemšana par pārējiem tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

(¹) OV C 355, 09.12.2000.

- 3) Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus, kas tai lūdz šim ir radušies sakarā ar prasību, ko cēla Baglioni Hotels SpA;
- 4) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus, kas tai lūdz šim ir radušies sakarā ar prasību, ko cēla Baglioni Hotels SpA;

- 5) lēmuma pieņemšana par pārējiem tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

(¹) OV C 355, 09.12.2000.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 10. martā

lietā T-269/00 *Baglioni Hotels S.p.A un Sagar Srl pret Eiropas Kopienu Komisiju* (¹)

(Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)

(2005/C 155/37)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā T-269/00 *Baglioni Hotels S.p.A un Sagar Srl*, Venēcija (Itālija), ko pārstāv A. Vjanello [A. Vianello], M. Merola [M. Merola] un M. Papalardo [M. Pappalardo], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā, ko atbalsta Itālijas Republika, ko pārstāv U. Leanca [U. Leanza], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv V. Di Buči [V. Di Buccì], pārstāvis, kam palīdz A. Dal Ferro [A. Dal Ferro], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, par prasību atcelt Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem, kas paredzēti likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995 attiecībā uz uzņēmumiem Venēcijā un Čiogijā [Chioggia], atbrīvojot no sociālajiem maksājumiem (OV 2000, L 150, 50. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [J. Pirrung], tiesneši A. V. H. Meijs [A. W. H. Meij], N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood], I. Pelikānova [I. Pelikánová], S. Papisavs [S. Papisavvas], sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 10. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) daļēji noraidīt prasību kā nepieņemamu, ciktāl to cēla Baglioni Hotels SpA;
- 2) Baglioni Hotels SpA atļūdzina savus tiesāšanās izdevumus pati;

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 10. martā

lietā T-273/00 *Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju* (¹)

(Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru prettiesisks atbalsta režīms tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un tiek pieprasīta atbalsta atgūšana — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesiskas intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība)

(2005/C 155/38)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā T-273/00 *Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. un divpadsmit citi prasītāji*, kas norādīti rīkojuma pielikumā, Venēcijā (Itālijā), ko pārstāv advokāti A. Vianello [A. Vianello], M. Merola [M. Merola] un A. Sodano [A. Sodano], kas norādījuši adresi Luksemburgā, kurus atbalsta Itālijas Republika (pārstāvis U. Leanca [U. Leanza], kas norādījis adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv pārstāvis V. Di Buči [V. Di Buccì], kuram palīdz advokāts A. Dal Ferro [A. Dal Ferro], kas norādījis adresi Luksemburgā, par prasību atcelt Komisijas 1999. gada 25. novembra lēmumu 2000/394/EK par atbalstu uzņēmumiem Venēcijā un Kiodžā (Chioggia), atbrīvojot tos no sociālā nodrošinājuma iemaksām saskaņā ar likumu Nr. 30/1997 un 206/1995 (OV 2000., L 150, 50. lpp.) Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [J. Pirrung], tiesneši A. V. H. Meijs [A.W.H. Meij], N. Dž. Forvuds [N.J. Forwood], I. Pelikānova [I. Pelikánová], S. Papisavs [S. Papisavvas], sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 10. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Prasība 273/00 ir nepieņemama, ciktāl to ir cēlusi Mingardi S.r.l. un Marsilio Editori S.p.A.;
- 2) Mingardi S.r.l. un Marsilio Editori S.p.A. sedz savus tiesāšanās izdevumus;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies līdz šai dienai sakarā ar Mingardi S.r.l. un Marsilio Editori S.p.A. prasību;
- 4) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies sakarā ar Mingardi S.r.l. un Marsilio Editori S.p.A. prasību;
- 5) lēmuma pieņemšana par pārējiem tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

(¹) OV C 335, 09.12.2000.

- 1) daļēji atcelt prasību lietā T-288/00 kā nepieņemamu, ciktāl to cēla Gardena Hotels Srl un Comitato Venezia Vuole Vivere;
- 2) Gardena Hotels Srl atlīdzina savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 3) **Comitato Venezia Vuole Vivere pati atlīdzina savus tiesāšanās izdevumus un Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas tai līdz šim ir radušies sakarā ar prasību, ko cēla Comitato Venezia Vuole Vivere;**
- 4) **Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas tai līdz šim ir radušies sakarā ar prasību, ko cēla Gardena Hotels Srl;**
- 5) lēmuma pieņemšana par pārējiem tiesāšanās izdevumiem tiek atlikta.

(¹) OV C 372, 23.12.2000.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 10. martā

lietā T-288/00 **Gardena Hotels S.r.l. u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju** (¹)

(Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru atbalstu shēmas tika atzītas par nesaderīgām ar kopējo tirgu un tika uzlikts pienākums atgūt nesaderīgos atbalstus — Valsts atgūšanas procedūras izslēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Juridiski pamatotas intereses trūkums — Nepieņemamība)

(2005/C 155/39)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā T-288/00 *Gardena Hotels S.r.l., Principessa S.r.l. un Comitato Venezia Vuole Vivere*, Venēcija (Itālija), ko pārstāv A. Bjančini [A. Bianchini], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv V. Di Buči [V. Di Buccì], pārstāvis, kam palīdz A. Dal Ferro [A. Dal Ferro], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā, par prasību atcelt Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem, kas paredzēti likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995 attiecībā uz uzņēmumiem Venēcijā un Čiogijā [Chioggia], atbrīvojot no sociālajiem maksājumiem (OV 2000, L 150, 50. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [J. Pirrung], tiesneši A. V. H. Meijs [A. W. H. Meij], N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood], I. Pelikānova [I. Pelikánová], S. Papasavs [S. Papasavas], sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 10. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 10. martā

lietā T-184/01 **IMS Health, Inc. pret Eiropas Kopienu Komisiju** (¹)

(Prasība atcelt lēmumu — Piemērošanas apturēšana un pēc tam apstrīdētā lēmuma atcelšana lietas izskatīšanas laikā — Iemesla spriest neesamība)

(2005/C 155/40)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā T-184/01 *IMS Health, Inc.*, Fērfields [Fairfield], Konektikuta (ASV), ko pārstāv N. Levi [N. Levy], J. Tempļs Langs [J. Temple-Lang], *solicitors*, un R. O'Donahjū [R. O'Donoghue], *barrister*, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji — sākotnēji A. Velans [A. Whelan], E. Džipīni Furnjē [É. Gippini Fournier] un F. Siredī Garnjē [F. Siredey-Garnier], vēlāk M. Velans [M. Whelan]), kas norādīja adresi Luksemburgā), ko atbalsta *NDC Health Corp.*, agrāk *National Data Corp.*, Atlanta, Džordžija (ASV) (pārstāvji — sākotnēji I. Foresters [I. Forrester], QC, F. Fains [F. Fine], *solicitor*, advokāti K. Praiss [C. Price] un A. Galiardi [A. Gagliardi], vēlāk advokāti Praiss [Price], Ž. Buržuā [J. Bourgeois] un Fains [Fine], beigās Fains [Fine]), *NDC Health GmbH & Co. KG, Bad Camberg* (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji I. Foresters [I. Forrester], QC, F. Fains [F. Fine] un M. Pauels [M. Powell], *solicitors*, advokāti K. Praiss [C. Price] un A. Galiardi [A. Gagliardi], vēlāk Fains [Fine], advokāti Praiss [Price] un Ž. Buržuā [J. Bourgeois], beigās Fains [Fine]), un *AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information*

Services, Neu-Isenburg (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji GK. Fandersandens [GK *Vandersanden*], advokāti L. Levī [L. *Levi*] un D. Dužuā [D. *Dugois*], vēlāk Fandersandens [*Vandersanden*] un Levī [Levi]), par prasību atcelt Komisijas 2001. gada 3. jūlija lēmumu 2002/165/EK par EKL 82. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP D3/38.044 — *NDC Health/IMS Health*: pagaidu pasākumi) (OV 2002, L 59, 18. lpp.), Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [M. *Vilaras*], tiesneši F. Deuss [F. *Dehousse*] un D. Švābi [D. *Šváby*], sekretārs H. Jungs [H. *Jung*], 2005. gada 10. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) vairāk nepastāv iemesls priest par šo prasību;
- 2) katra no pusēm pati sedz tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 303, 27.10.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 28. februārī

lietā T-108/03 *Elisabeth von Pezold* pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(ELVGF — Mežkopība — Lēmums par plānošanas dokumenta apstiprināšanu saistībā ar lauksaimniecības attīstību — Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesību akti, kas tos skar individuāli — Kompetences trūkums — Nepieņemamība)

(2005/C 155/41)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-108/03 *Elisabete fon Pecolde* [*Elisabeth von Pezold*], ar dzīvesvietu Pōls (Austrija), ko pārstāv R. fon Pecolds [R. *von Pezold*], advokāts, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis — G. Brauns [G. *Braun*]), par prasību daļēji atcelt Komisijas 2000. gada 14. jūlija lēmumu par plānošanas dokumenta apstiprināšanu saistībā ar lauksaimniecības attīstību Austrijas Republikā 2000. — 2006. gadam, Pirmās instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Jēgers [M. *Jaeger*], tiesneši V. Tili [V. *Tiili*] un O. Čūcs [O. *Czúcz*], sekretārs H. Jungs [H. *Jung*], 2005. gada 28. februārī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;

- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 19.07.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 2. martā

lietā T-305/03 *Opus Dent GmbH* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)

(2005/C 155/42)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-305/03 *Opus Dent GmbH*, Freizinga [*Freising*] (Vācija), ko pārstāv P. J. A. Muncingers [P. J. A. *Munzinger*] un S. Abels [S. *Abel*], advokāti, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis B. Millers [B. *Müller*]), persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances Tiesā, — *Dornier MedTech Systems GmbH* (sākotnēji: *Dornier Medizintechnik GmbH*), Veslinga [*Weßling*] (Vācija), ko pārstāv J. Kroers [J. *Kroher*] un A. Hetenkofers [A. *Hettenkofer*], advokāti, par prasību pret ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 23. jūnija lēmumu (lieta R 579/2002-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Opus Dent GmbH* un *Dornier MedTech Systems GmbH*, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [H. *Legal*], tiesneši P. Linda [P. *Lindth*] un V. Vadapals [V. *Vadapalas*], sekretārs H. Jungs [H. *Jungs*], 2005. gada 2. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) tiesvedību izbeigt;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus izdevumus pašas un katra atlīdzina pusi no atbildētājas izdevumiem.

(¹) OV C 275, 15.11.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 8. aprīlī

lietā T-401/03 Deirdre McCabe pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Pārbaudes laiks Eurostat — Atbrīvošana no amata pēc pārbaudes laika beigām — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Nepieņemamība)

(2005/C 155/43)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā T-401/03 Deirdre McCabe [Deirdre McCabe], bijusī Eiropas Kopienų Komisijas ierēdne uz pārbaudes laiku, ar dzīvesvietu Mondorf-les-Bains (Luksemburga), ko pārstāv M. Spandrs [M. Spandre] un B. Zamito [B. Zammitto], advokāti, pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv J. Kurals [J. Curall] un H. Krēmers [H. Kraemer], pārstāvji, par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 25. augusta lēmumu par prasītājas atbrīvošanu no amata pēc pārbaudes laika beigām un prasību par zaudējumu atlīdzību Pirmās instances tiesa (ceturta palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Legāls [H. Legal], tiesneši P. Linda [P. Lindh] un V. Vadapals [V. Vadapalas], sekretārs H. Jungs [H. Jung] 2005. gada 8. aprīlī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasība tiek noraidīta kā nepieņemama;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 35, 07.02.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2005. gada 8. martā

lietā T-84/04 Axiom Medical, Inc., pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)

(2005/C 155/44)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā T-84/04 Axiom Medical, Inc., Rančo Dominges [Rancho Domingues] (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv R.

Kobings [R. Kobbing], advokāts, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — G. Šneideris [G. Schneider]), otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks — Paul Hartmann Aktiengesellschaft, Heidenhaima [Heidenheim] (Vācija), par prasību pret ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 17. decembra lēmumu (lietā R 193/2002-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp Axiom Medical, Inc. un Paul Hartmann Aktiengesellschaft, Pirmās instances tiesa (ceturta palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [H. Legal], tiesneši P. Linda [P. Lindh] un V. Vadapals [V. Vadapalas], sekretārs H. Jungs [H. Jung], 2005. gada 8. martā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) tiesvedību izbeigt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG iesniedza 2005. gada 22. februārī

(Lieta T-86/05)

(2005/C 155/45)

(valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2005. gada 22. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, Wailhaima [Weilheim] (Vācija), kuru pārstāv D. Špona [D. Spohn], Rechtsanwältin.

Natalija Kristina Lopiša di Almeida Kunja [Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha], Klaudija Kotu Simoišs [Cláudia Couto Simões] un Marli Lima Žatoba [Marly Lima Jatobá], ar dzīvesvietu Vila Nova di Gaija [Vila Nova de Gaia] (Portugāle) arī piedalījās procesā ITSB Apelāciju padomē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 7. decembra lēmumu R-328/2004-1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko *Quelle Aktiengesellschaft* iesniedza 2005. gada 22. februārī

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs:

Natalija Kristina Lopiša di Almeida Kunja, Klaudija Kotu Simoišs un Marli Lima Žatoba

(Lieta T-88/05)

Attiecīgā Kopienas preču zīme:

Grafiska preču zīme "CORPO livre" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē (rokasomas, apģērbi izstrādājumi [..]) — pieteikums Nr. 1 811 470

(2005/C 155/46)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:

Prasītāja

(valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu)

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:

Valsts un starptautiska vārdiska preču zīme "LIVRE" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (apģērbi un kurpes)

ITSB Iebildumu nodaļas lēmums:

Iebildumus noraidīt, jo uzskata, ka iesniegtie lietošanas pierādījumi ir iesniegti novēloti un tādējādi pretstatītās preču zīmes lietošanu uzskata par nenotikušu

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 22. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla *Quelle Aktiengesellschaft*, Firta [Fürth] (Vācija), ko pārstāv H. Lindnere [H. Lindner], *Rechtsanwältin*.

ITSB Apelāciju padomes lēmums:

Noraidīt prasītājas apelāciju

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks bija *Nars Cosmetics, Inc.*, Madride.

Izvirzītie pamati:

71. noteikums, skatot to kopā ar 22. noteikumu Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾, un Regulas (EK) Nr. 40/94 74. panta 2. punkts ir piemērots kļūdaini.

Šie noteikumi arī *inter-partes* procesā dod iespēju apsvērt to, vai ņemt vērā pierādījumus. Tomēr atbildētājs šīs pilnvaras nav izmantojis.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2004. gada 17. decembra lēmumu lietā R 379/2004-2;

— atcelt Iebildumu nodaļas 2004. gada 6. aprīļa lēmumu Nr. 1138/2004 par iebildumu Nr. B288706;

— apmierināt iebildumu un noraidīt preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 1333657;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV L 303, 1. lpp.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs:

Nars Cosmetics, Inc.

Attiecīgā preču zīme:

Kopienas

Grafiska preču zīme "NARS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē (mazgāšanas un balināšanas līdzekļi, āda, apģērbi, apavi, galvassegas ..) — reģistrācijas pieteikums Nr. 1333657

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:

Prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:

Valsts grafiskas preču zīmes "MARS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (apavi, jo īpaši, sporta apavi, apģērbi)

ITSB iebildumu nodaļas lēmums:

Prasītājas iebildumu noraidīt

ITSB Apelāciju padomes lēmums:

Prasītājas apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati:

Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo nav pienācīgi ņemta vērā preču zīmju līdzība un preču līdzība vai identiskums.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko José Antonio de Brito Sequeira Carvalho iesniedza 2005. gada 4. aprīlī

(Lieta T-145/05)

(2005/C 155/47)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2005. gada 4. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju,

ko cēla Žozē Antoniu di Britu Sekveira Karvalju [José Antonio de Brito Sequeira Carvalho], ar dzīvesvietu Lisabonā, kuru pārstāv Karels Hartogs Hagenors [Karel Hartog Hagenaar], advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1. atzīt apstrīdēto aktu par spēkā neesošu;
2. atzīt par spēkā neesošiem vai atcelt visus vēlākos aktus, kas atsaucas uz šo spēkā neesošo aktu, to apstiprina vai pagarina tā sekas;
3. piespriet zaudējumu atlīdzību par šī akta radītajām nelabvēlīgajām sekām, kas provizoriski tiek novērtētas EUR 30 000 apmērā, no zaudējumiem, kas tiek novērtēti EUR 300 000 apmērā;
4. piespriet Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izmaksas un izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret aktu, ko Attīstības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors prasītājam lika parakstīt un ievietoja viņa administratīvajā lietā, saskaņā ar kuru [ģenerāldirektors] nolēma prasītājam administratīvā kārtā piešķirt slimības atvaļinājumu. Viņš arī vēršas pret paralēlas [administratīvās] lietas uzturēšanu.

Pēc prasītāja domām, minētais akts ir uzskatāms par juridiski spēkā neesošu.

Savu prasījumu pamatojumam viņš turklāt apgalvo, ka:

- apstrīdētā akta pamatojums ir kļūdainis;
- lēmums noraidīt viņa sūdzību, kas iesniegta, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. pantu, balstīts uz prasītājam piedēvētiem faktiem un uzvedību, kas viņam nebija zināmi un kas, pirmkārt, nekad nav parādījušies viņa novērtējuma ziņojumā, un, otrkārt, ko viņa priekšnieki viņam nekad nav pieminējuši;
- šajā lietā notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana un procesa izkropļošana;
- ir tikuši pārkāpti vienlīdzības un nediskriminācijas principi.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko José García Resusta iesniedza 2005. gada 4. aprīlī

(Lieta T-147/05)

(2005/C 155/48)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 4. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Hosē Garsija Resusta [José García Resusta], ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Žans van Rosums [Jean Van Rossum], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja lūgums atzīt slimību, ar ko viņš saslimis un kuras dēļ viņš nevar veikt pienākumus viņa kategorijai un pakāpei atbilstošā darbā, vai arī tās pastiprināšanos, par arodslimību;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu pēc Pirmās instances tiesas 2004. gada 23. novembra sprieduma lietā T-376/02 (¹), ar ko atcelts Komisijas 2002. gada 14. janvāra lēmums piešķirt prasītājam invaliditātes pensiju.

Pamatojot prasību, prasītājs norāda, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī ir pārkāpts 3. pants Regulā par nelaimes gadījumu un arodslimību riska apdrošināšanu Eiropas Kopienu ierēdņiem gadījumā, jo ārstu komisijas slēdziens — kurā bija atzīts, ka nav pietiekamu pierādījumu tam, ka prasītāja slimība būtu pastiprinājusies tiešā sakarā ar tā veiktajiem pienākumiem — bija pretējs invaliditātes komisijas slēdzienam, kas, savukārt, bija atzinusi, ka slimība, ar ko prasītājs iepriekš slimoja, ir pastiprinājusies ar darba pienākumiem saistītā stresa dēļ.

(¹) Paziņojums OV C 44, 22.02.2003., 37. lpp., spriedums publicēts OV L 45, 19.02.2005., 23. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carlos Sanchez Ferriz iesniedza 2005. gada 14. aprīlī

(Lieta T-153/05)

(2005/C 155/49)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 14. aprīlī ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Karlos Sančes Ferizs [Carlos Sanchez Ferriz], ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), kuru pārstāv Žils Buno [Gilles Bouneou] un Frederiks Frabeti [Frederic Frabetti], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1) atcelt 2003. gada novērtējuma ziņojuma izpildi daļā, kas attiecas uz prasītāju;

2) pakārtoti, atcelt novērtējuma ziņojumu par prasītāja karjeru laika posmā no 01.01.2003. līdz 31.12.2003.;

3) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, uz ko prasītājs atsaucas šajā lietā, ir identiski tiem, kas minēti lietās T-43/04 un T-47/04.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carmela Lo Giudice iesniedza 2005. gada 15. aprīlī

(Lieta T-154/05)

(2005/C 155/50)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 15. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Karmela Lo Gidise [Carmela Lo Giudice], ar dzīvesvietu Strambeek Bever (Beļģija), kuru pārstāv Žila Buno [Gilles Bounéou] un Frederika Frabeti [Frédéric Frabetti], *advokātes*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt 2005. gada 18. janvāra nepārprotamu noraidījuma lēmumu Nr. 05/399;
- 2) ja vajadzīgs, atcelt implicīto lēmumu par noraidījumu prasītājas 2003. gada 28. novembra lūgumam pēc palīdzības un, atcelt implicīto lēmumu par noraidījumu prasītājas 2003. gada 23. decembra lūgumam pēc palīdzības;
- 3) atzīt, ka prasītāja sava dienesta ietvaros ir piedzīvojusi un cietusi no psiholoģiskas uzmākšanās;
- 4) piespriest atbildētājai izmaksāt prasītājai summu EUR 100 000 (simts tūkstoši eiru) apmērā kā morālo kompensāciju ar visiem iespējamiem pieaugumiem un aprēķiniem, kas saistīti ar psiholoģisku uzmākšanos, apzīnoties, ka prasītājas nākotne ir pilnīgi neskaidra un, ka tās veselība ir tikusi nozīmīgi skarta;
- 5) saglabāt visus no tiesībām [izrietošos] pienākumus, jo īpaši tiesības pieprasīt liecinieku nopratināšanas protokolu, kas minēts 2005. gada 7. janvāra IDOC secinājumos;
- 6) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne, iesniedza hierarhiski augstākajā iestādē divus lūgumus pēc palīdzības, kas datēti [attiecīgi] ar 2003. gada 23. novembri un 2004. gada 28. novembri, apgalvojot, ka viņa ir psiholoģiskas uzmākšanās upuris savā darba apakšvienībā. Ar savu prasību viņa apstrīd šo lūgumu noraidījumu, kā arī pēc tam iesniegto sūdzību noraidījumu.

Savas prasības atbalstam prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā viņas priekšnieka viņai piešķirto uzdevumu skaitu, kā arī viņa sūtītos elektroniskos ziņojumus, nav noliedzams, ka viņa ir piedzīvojusi reālu psiholoģisku uzmākšanos. Tātad ar apstrīdētajiem lēmumiem tiek pārkāpts Civildienesta noteikumu 12. pants.

Saskaņā ar prasītājas teikto, ar šo lūgumu pēc palīdzības noraidījumu tiek pārkāpts Civildienesta noteikumu 24. pants, kā arī Kinnoka [Kinnock] 2003. gada 15. oktobra politika psiholoģiskās uzmākšanās jautājumā. Turklāt prasītāja izvirza 2005. gada 18. janvāra lēmuma pamatojuma trūkumu, patvaļīgas rīcības aizlieguma principa pārkāpumu, pilnvaru pārsniegšanu, tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu, kā arī *patere legem quam ipse fecisti* principa un rūpēšanās pienākuma pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Robert Steinmetz iesniedza 2005. gada 18. aprīlī

(Lieta T-155/05)

(2005/C 155/51)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Roberts Štainmecs [Robert Steinmetz], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kuru pārstāv Žoela Šukruna [Joëlle Choucroun], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Komisijas 2005. gada 10. janvāra lēmumu attiecībā uz prasītāja 2004. gada 29. aprīļa sūdzību R/376/04 un 2004. gada 20. augusta sūdzību R/857/04;
- 2) piespriest Komisijai atmaksāt prasītājam 26,19 eiro;
- 3) piespriest prasītājam simbolisku kompensāciju viena eiro apmērā par morālo kaitējumu, kas nodarīts apstrīdētā lēmuma rezultātā;
- 4) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā vērsas pret to, ka iecelējinstiucija ir noraidījusi tā pieteikumu par komandējuma izdevumu samaksu un 26,19 eiro atmaksu, kas tika nepamatoti ieturēti no tā darba algas par 2005. gada martu. Šajā sakarā prasītājs ieilst arī pret atteikumu apmierināt lūgumu par palīdzības sniegšanu, kas iesniegts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu.

Šajā sakarā tiek atgādināts, ka 2003. gada 29. jūlijā prasītājs Briselē piedalījās konkursa komisijas darbā, būdams tās priekšsēdētājs. Viņš pārvietojās īrētā transportlīdzeklī, ko tā rīcībā bija nodevusi Komisija. Atgriežoties Luksemburgā, viņš piepildījis bāku ar degvielu, tomēr kases čekā bijis norādīts nepareizs laiks, kā rezultātā viņš cēla šo prasību.

Savu prasījumu atbalstam prasītājs norāda uz:

- Civildienesta noteikumu 24., 62., 64. un 71. panta un tā VII pielikuma 11. panta, kā arī "Komandējumu rokasgrāmatas" (Komisijas 2003. gada 23. maija lēmums) un 2003. gada marta *Guide à destination des liquidateurs des missions* ("Par komandējumu izdevumu aprēķināšanu un atlīdzināšanu atbildīgajiem ierēdņiem paredzētās rokasgrāmatas") pārkāpumu;
- tiesiskās palāvības aizsardzības pienākuma pārkāpumu;
- acīmredzamām kļūdām vērtējumā.

Prasība pret Eiropas Kopienu Tiesu, ko Dimitra Lantzoni iesniedza 2005. gada 18. aprīlī

(Lieta T-156/05)

(2005/C 155/52)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Tiesu, ko cēla Dimitra Lanconi [Dimitra Lantzoni], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kuru pārstāv Mišela Bušē [Michèle Bouché], *avocat*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1. atcelt Sūdzību izskatīšanas komitejas 2005. gada 8. marta lēmumu daļā, kur tā noraida divas prasītājas 2004. gada 22. septembra sūdzības, kas vērstas, attiecīgi, pret to, kā tika sadalīti paaugstināšanas punkti, kuri tai piešķirti par 2002. gadu, un pret tās nepaaugstināšanu amatā 2003. gadā;
2. piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2003. gada novembrī prasītāja, ierēdne atbildētājā iestādē, tika informēta, ka paaugstināšanas punkti tai nav piešķirti. Prasītāja

pārsūdzēja minēto lēmumu, pamatojoties uz to, ka brīdī, kad notika punktu piešķiršana, tās novērtējuma ziņojums vēl nebija galīgs. Pēc tam, kad bija iesniegta minētā pārsūdzība un tās vērtētājs bija uzlabojis novērtējuma ziņojumu, prasītājas tiešais priekšnieks pārskatīja tās lietu, ņemot vērā galīgo novērtējuma ziņojumu, bet atkal nolēma nepiešķirt viņai paaugstināšanas punktus par 2002. gadu. Ar šo prasību prasītāja apstrīd pēdējo minēto lēmumu, kā arī lēmumu nepaaugstināt viņu amatā 2003. gadā.

Prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka ir pieļauta būtiska kļūda vērtējumā, jo lēmums nepiešķirt tai paaugstināšanas punktus neatbilst novērtējuma ziņojumā ietvertajām norādēm. Tāpat prasītāja norāda, ka atbildētāja ir salīdzinājusi viņas nopelnus nevis ar visu pārējo iestādes ierēdņu nopelniem, uz ko attiecas tā pati paaugstināšana, bet gan ir salīdzinājusi šos nopelnus tikai ar viņas dienesta ierēdņu nopelniem, pārkāpjot gan Civildienesta noteikumu 45. pantu, gan Tiesas lēmuma par paaugstināšanu 8. punktu. Turklāt prasītāja norāda, ka paaugstināšanas komitejas atzinumā ir pārkāpumi, proti, nav ievērotas tiesības tikt uzklaustam un aizstāvības tiesības.

Attiecībā uz lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā, prasītāja apgalvo, ka tās novērtējumā nebija pamata liegt tai tālāku karjeras virzību, bet pārmetumi, kas ietverti ziņojumos par paaugstināšanu, bija neskaidri un nepamatoti.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Hoechst AG iesniedza 2005. gada 25. aprīlī

(Lieta T-161/05)

(2005/C 155/53)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 25. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Hoechst AG, Frankfurte pie Mainas (Vācija), kuru pārstāv M. Klusmans [M. Klusmann] un U. Izens [U. Itzen], *Rechtsanwälte*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 17. februāra lēmuma 2. un 3. pantu, ciktāl tie skar prasītāju;
- pakārtoti attiecīgi samazināt Apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikto sodanaudu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā galīgajā 2005. gada 19. janvāra lēmumā Nr. C(2004)4876 Komisija konstatēja, ka prasītāja un citi uzņēmumi, sadalot pārdošanas kvotas un klientus, nosakot cenu paaugstināšanu, iedibinot zaudējumu atlīdzināšanas sistēmu, apmainoties ar informāciju par apgrozījuma apjomiem un cenām, regulāri piedaloties sanāsmēs un uzturot citāda veida kontaktus, nolūkā vienoties par minētajiem ierobežojumiem un tos īstenot, ir pārkāpuši EK līguma 81. panta 1. punktu (un kopš 1994. gada 1. janvāra EEK līguma 53. panta 1. punktu). Šo nelikumīgo darbību dēļ prasītājai tika piespriests maksāt sodanaudu.

Prasītāja savu prasību balsta uz septiņiem pamatiem. Pirmkārt, tā norāda, ka sakarā ar attiecīgā uzņēmuma darbības pārtraukšanu un tā atsavināšanu juridisku iemeslu dēļ nevar uzlikt sodanaudu.

Otrkārt, prasītāja uzsver, ka sodanaudas uzlikšana ir nepieņemama arī tad, ja uzskata, ka sodanaudas atbildība gulstas uz prasītāju, jo atbrīvojums no sodanaudas, pamatojoties uz sabiedrības iesniegumu par atbrīvojumu, tika nodrošināts mātes uzņēmumam un nevis prasītājai kā tās iepriekšējai mātes sabiedrībai. Šajā sakarā prasītāja izsaka pārmērumus, ka, atbilstoši izšķirot, nav vērā ņemami nekādi juridiski iemesli.

Trešais pamats attiecas uz sodanaudas aprēķinu. Saskaņā ar prasītājas viedokli, atbilstoši 1996. gada Saudzības ziņojumu (*Kronzeugenregelung*) prasītājai vajadzēja nodrošināt sodanaudas samazinājumu par 10 % sakarā ar to, ka tā skaidri nenoliedza būtiskos faktus, kas bija apsūdzības pamatā.

Turklāt prasītāja norāda uz absolūtu un relatīvu nesamērīgumu un nepiemērotību, nosakot pamata summu, ņemot vērā Komisijas praksi lēmumu pieņemšanā.

Piektkārt, prasītāja vēršas pret nespēju ņemt vērā paaugstinātās sodanaudas iepriekšējā prāvā, uz ko konkrēti tika izdarīta atsauce, un pakārtoti atsauca uz *ne bis in dem* vispārīgā principa pārkāpumu.

Tālāk prasītāja izsaka pārmērumus saistībā ar formāliem trūkumiem un rupju uzklaušanās procesa pilnvaroto pārstāvju ziņojuma nelikumīgumu, un visbeidzot rīkojuma par apturēšanu tiesiskumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Bundesverband deutscher Banken e.V.* iesniedza 2005. gada 27. aprīlī

(Lieta T-163/05)

(2005/C 155/54)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 27. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Bundesverband deutscher Banken e.V.*, kuru pārstāv H.-J. Nīmeijers [H.-J. Niemeyer] un K.-S. Šolcs [K.-S. Scholz], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumu lietā C(2004) 3931 *fin. COR — Landesbank Hessen-Thüringen — Girozentrale*;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs iebilst Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumam C(2004) 3931 *fin. COR* par Vācijas Federālās Republikas sniegto atbalstu *Landesbank Hessen-Thüringen — Girozentrale (Helaba)*. Apstrīdētajā lēmumā Komisija tostarp atzīst, ka atteikšanās no atbilstošas atlīdzības 0,3 % apmērā gadā attiecībā uz kapitāla daļu, ko Hesenē federālā zeme nodeva *Helaba*, ir atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj EKL 87. panta 1. punktu, jo:

- Komisija piemēroja nepareizu laika posmu vērtējumā par normālu tirgus atbildību, un tādējādi nepareizi piemēroja tirgus ekonomikas kapitālieguldījumu kritēriju;
- kapitālieguldījuma tiesiskā un ekonomiskā kvalifikācija bija kļūdaina;
- atlīdzināmās kapitāla bāzes noteikšana bija kļūdaina;
- Komisija kļūdījās, nosakot "atbilstošu atbildību" par *Helaba* kapitālieguldījumu.

Papildus minētajam prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo ar to ir pārkāpts pienākums sniegt pamatojumu saskaņā ar EKL 253. pantu. Prasītājs norāda, ka, samazinot visas *Helaba* refinansēšanas izmaksas, pamatojoties uz nepietiekamu kapitālieguldījuma likviditāti, netika norādīts pietiekams pamatojums. Prasītājs apgalvo, ka šāds refinansēšanas izmaksu samazinājums arī ir pretrunā EKL 87. panta 1. punktam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd EPSO/A/1/03 konkursa Atlases komisijas lēmumu neiekļaut viņa vārdu Kipras Republikas pilsoņu rezerves sarakstā uz palīgadministratora amatu.

Savas prasības pamatojumā prasītās atsaucas uz to, ka Atlases komisijas sastāvā nav ievērots nediskriminācijas princips, ka kandidātu galīgā atlase neatbilda prasībām, kas noteiktas konkursa paziņojumā, un ka Atlases komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, publiskās administrācijas sfērā veiktajā konkursā pieņemot kandidātus, kuriem ir augstākā juridiskā izglītība. Prasītājs tāpat atsaucas uz to, ka viņa sūdzības noraidīšana bija nepamatota.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Borax Europe Ltd.* iesniedza 2005. gada 29. aprīlī

(Lieta T-166/05)

(2005/C 155/56)

(tiesvedības valoda — angļu)

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko *Neofits Neofitu* [*Neophytos Neophytou*] iesniedza 2005. gada 21. aprīlī

(Lieta T-165/05)

(2005/C 155/55)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 21. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Neofits Neofitu* [*Neophytos Neophytou*] ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), kuru pārstāv *S. Pappas* [*S. Pappas*], advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 29. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla *Borax Europe Ltd.*, Gilforda [*Guildford*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *D. Vandermeersch* [*D. Vandermeersch*] un *K. Nordlanders* [*K. Nordlander*], advokāti.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 21. februāra lēmumu SG/B/2/ISmd D(2005) 1644;
- piespriest Komisijai atlīdzināt procesa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-121/05.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Somijas Republika iesniedza 2005. gada 6. maijā

(Lieta T-177/05)

(2005/C 155/57)

(tiesvedības valoda — somu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 6. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Somijas Republika, kuru pārstāv Tūla Pinē [Tuula Pynnä], Somijas pārstāve, un Alise Gimares-Purokoski [Alice Guimaraes-Purokoski], Somijas pārstāves palīdzē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Komisijas lēmumu, kas ietverts Komisijas Budžeta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2005. gada 28. februāra vēstulē Somijas Republikas pastāvīgajai pārstāvniecībai Eiropas Savienībā, kā arī 2005. gada 25. aprīļa vēstulē, ar kuru apstiprināts šis lēmums, ko Komisijas Budžeta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors nosūtīja Somijas Republikas pastāvīgajai pārstāvniecībai Eiropas Savienībā un kurā Komisija attiecās uzsākt sarunas ar Somiju par nodevu ar atpakaļejošu spēku un procentu par nokavējumu līdz šo nodevu maksājuma dienai, kas pieprasīti no Somijas Republikas pārkāpuma procedūras 2003/2180 ietvaros, kas ierosināta uz EKL 226. panta pamata, nosacītu maksājumu;
- 2) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Romero [Romero], Budžeta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors, 2005. gada 28. februārī nosūtīja vēstuli Somijas Republikas pastāvīgajai pārstāvniecībai Eiropas Savienībā. Attiecīgajā vēstulē Komisija norādīja, ka tā atteicās uzsākt sarunas ar Somiju par nodevu ar atpakaļejošu spēku un procentiem par nokavējumu līdz šo nodevu maksājuma dienai, kas pieprasīti no Somijas Republikas, pamatojoties uz Regulu (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ⁽¹⁾ pārkāpuma procedūras 2003/2180 ietvaros, kas ierosināta uz EKL 226. panta pamata, nosacītu maksājumu. Komisija apstiprināja šo lēmumu ar 2005. gada 25. aprīļa Budžeta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora vēstuli Somijas Republikas pastāvīgajai pārstāvniecībai Eiropas Savienībā.

Somija norāda, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Komisija ir pārkāpusi EK līgumu EKL 230. panta 2. daļas nozīmē vai tiesību normas, kas attiecas uz tā piemērošanu, jo

— atsakoties uzsākt sarunas ar Somiju par nodevu ar atpakaļejošu spēku un procentiem par nokavējumu līdz šo nodevu maksājuma dienai, kas pieprasīti no Somijas Republikas, pamatojoties uz Regulu (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, pārkāpuma procedūras 2003/2180 ietvaros, nosacītu maksājumu, tā pārkāpa lojālas sadarbības principu, kas izriet no EKL 10. panta un Eiropas Kopienu Tiesas pastāvīgās judikatūras attiecībā uz nosacītiem maksājumiem;

— nepamatojot savu negatīvo lēmumu, tā pārkāpa EKL 253. pantu.

Atteikšanās uzsākt sarunas nostādīja Somiju situācijā, ka tā nevarēja veikt nosacītu samaksu par nodevu ar atpakaļejošu spēku un procentiem par nokavējumu līdz maksājuma dienai, kas pieprasīti no Somijas Republikas, pamatojoties uz Regulu (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, pārkāpuma procedūras 2003/2180 ietvaros, ar garantiju, ka procedūrā 2003/2180 radušies strīdīgie juridiskie jautājumi tiks nodoti izskatīšanai Eiropas Kopienu Tiesā.

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, OV L 130, 31.05.2000, 1. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste iesniedza 2005. gada 5. maijā

(Lieta T-178/05)

(2005/C 155/58)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 5. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kuru pārstāv K. Džeksone [C. Jackson], pārstāve, kurai palīdz M. Hoskins [M. Hoskins], *barrister*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- apvienot šo prasības pieteikumu vienā tiesvedībā ar Apvienotās Karalistes 2005. gada 11. aprīļa prasības pieteikumu, kurā atbilstoši EKL 230. pantam lūgts atcelt Komisijas 2005. gada 1. februāra vēstulē ietverto atteikumu izskatīt grozījumus valsts sadales plānā;
- atcelt Komisijas 2005. gada 12. aprīļa Lēmumu C(2005) 1081 par ierosinātajiem grozījumiem siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānā, ko Apvienotā Karaliste paziņoja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK; un
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt Apvienotajai Karalistei tiesāšanās izdevumus.

- Komisijai bija pienākums pēc iespējas ātrāk izskatīt Apvienotās Karalistes grozījumus valsts sadales plānā, lai Apvienotā Karaliste varētu ievērot pienākumus, ko tai uzliek direktīva;
- Komisijas Lēmums C(2004)2515/4 nevar kavēt vai ierobežot sabiedrības viedokļa ievērošanu, ko paredz direktīvas III pielikuma 9. punkts un 11. panta 1. punkts, un dalībvalstij ir jābūt iespējai ieteikt grozījumus, kas izrādījušies vajadzīgi pēc sabiedriskās apspriešanas;
- saskaņā ar Komisijas Lēmuma C(2004)2515/4 3. pantu Apvienotā Karaliste var Komisijai paziņot visus grozījumus, ieskaitot grozījumus, ar kuriem tiek palielināts piešķirto kvotu daudzums.

(¹) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Pamati un galvenie argumenti

2004. gada 30. aprīlī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK (¹), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, Apvienotā Karaliste paziņoja Komisijai tās valsts sadales pagaidu plānu.

2004. gada 7. jūlijā Komisija saskaņā ar direktīvas 9. panta 3. punktu attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto plānu pieņēma Lēmumu C(2004)2515/4.

Pabeigusi valsts sadales pagaidu plānā minētās darbības, Apvienotā Karaliste 2004. gada 10. novembrī paziņoja Komisijai savu vēlmi izdarīt grozījumus valsts sadales pagaidu plānā, iekļaujot šī darba rezultātus.

Apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka ierosinātie grozījumi valsts sadales plānā, ko Apvienotā Karaliste Komisijai paziņoja 2004. gada 10. novembrī un kurā grozījumi pēdējoreiz bija veikti 2005. gada 18. februārī, ietverot emisijas kvotu palielināšanu par 19,8 miljoniem tonnu CO₂, nebija pieņemami.

Apvienotā Karaliste uzskata, ka šāds atzinums par nepieņemamību ir kļūdains no tiesiskā viedokļa un ir jāatceļ.

Apvienotā Karaliste apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdains no tiesiskā viedokļa šādu iemeslu dēļ:

- ņemot vērā valsts sadales plāna skaidro formulējumu, Komisijai apstrīdētajā lēmumā nebija tiesības uzskatīt Apvienotās Karalistes valsts sadales pagaidu plānu par galīgu;

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Stradeblu s.r.l. iesniedza 2005. gada 6. maijā

(Lieta T-179/05)

(2005/C 155/59)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2005. gada 6. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla sabiedrība *Stradeblu*, Kaljāri [*Cagliari*], kuru pārstāv un aizstāv Alberto M. Rossi [*Alberto M. Rossi*], lai atceltu 2004. gada 16. marta Lēmumu (2005/163/EK) par valsts atbalstiem, ko Itālija izmaksājusi kuģniecības sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Saremar*, *Siremar* un *Toremar* (*Gruppo Tirrenia*), un jo īpaši tā 1. pantu, saskaņā ar kuru "Izņemot 2. punktu, atbalsti, ko Itālija, sākot no 1992. gada 1. janvāra, piešķirusi *Adriatica* kā atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem, ir saderīgi ar kopējo tirgu atbilstoši Līguma 86. panta 2. punktam".

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt apstrīdēto lēmumu, un jo īpaši minētā lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā par pamatotiem atzīti atbalsti, kas piešķirti sabiedrībai, kuras nosaukums tolaik bija *Adriatica* (pašreiz *Tirrenia di Navigazione S.p.A.*), par pakalpojumu sniegšanu satiksmes līnijā Dženova (*Voltri*) — Palermo (*Termini Imprese*);
- 2) uzdot atmaksāt atbalstus, ko *Adriatica* (pēc 2004. gada 26. jūlija — *Tirrenia di Navigazione S.p.A.*) ieguvusi prettiesiski attiecībā uz transporta pakalpojumiem satiksmes līnijā Dženova (*Voltri*) — Palermo (*Termini Imprese*);
- 3) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība celta saistībā ar Komisijas lēmumu par valsts atbalstiem, ko Itālija piešķirusi kuģniecības sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Siremar* un *Toremarm* (*Gruppo Tirrenia*)⁽¹⁾, un jo īpaši šī lēmuma 1. pantu, saskaņā ar kuru "Izņemot 2. punktu, atbalsti, ko Itālija, sākot no 1992. gada 1. janvāra, piešķirusi *Adriatica* kā atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem, ir saderīgi ar kopējo tirgu atbilstoši Līguma 86. panta 2. punktam".

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja uzsver, ka apstrīdētais lēmums ir neļģisks, ņemot vērā 2001. gada 21. jūnija Lēmumu Nr. 2001/851/EK par valsts atbalstiem, ko Itālija piešķirusi kuģniecības sabiedrībai *Tirrenia di Navigazione S.p.A.*. Šajā lēmumā atbildētāja rakstiski apstiprinājusi Itālijas iestāžu apņemšanos pārtraukt *Tirrenia* piedāvātos pakalpojumu satiksmes līnijā Dženova (*Voltri*) — Palermo (*Termini Imprese*) nākamajos piecos gados, kā rezultātā šī satiksmes līnija vairs netiktu ņemta vērā, aprēķinot atlīdzību par sniegtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem. Lēmumā turklāt norādīts, ka iepriekšminētajā satiksmes līnijā privāto uzņēmumu piedāvātie pakalpojumi ir pietiekami, lai izpildītu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumu, kas paredzēts ar valsti noslēgtajos līgumos, ņemot vērā pārvadājumu apjomu un biežumu.

Savukārt apstrīdētajā lēmumā Komisija:

— nav veikusi nekādus pasākumus attiecībā pret Itālijas iestādēm, ņemot vērā to, ka tās nav izpildījušas formālās saistības, ko uzņēmušas atbildētājas klātbūtnē, lai pārtrauktu satiksmi šajā jūras maršrutā;

— atzīst, ka par šo pašu maršrutu *Voltri* — *Termini Imprese*, ko *Adriatica* joprojām izmanto kopīgi ar citiem privātiem uzņēmējiem, var saņemt subsīdijas, jo "šo uzņēmēju piedāvājums tomēr nav salīdzināms ar *Adriatica* piedāvājumu saistībā ar pārvadājumu regularitāti, biežumu un kuģu veidiem, ņemot vērā prasības, ko Itālijas iestādes izvirzījušas līgumā par sabiedriskajiem pakalpojumiem" (lēmuma 103. punkts).

Visbeidzot, papildus Regulas Nr. 3577/92⁽²⁾ pārkāpumam prasītāja norāda uz to, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts un/vai sniegts pretrunīgs pamatojums.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 16. marta Lēmums par valsts atbalstiem, ko Itālija piešķirusi kuģniecības sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Siremar* un *Toremarm* (*Gruppo Tirrenia*) [paziņots ar numuru C(2004) 470] (2005/163/EK) (OV L 53, 26.02.2005., 29. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 7. decembra Regula (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republika iesniedza 2005. gada 3. maijā

(Lieta T-185/05)

(2005/C 155/60)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 3. maijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Itālijas Republika, kuru pārstāv Mauricio Fiorilli (*Maurizio Fiorilli*), *avvocato dello Stato*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt 2004. gada 10. novembra administratīvajā un budžeta sanāksmē Nr. 1678 pieņemto Ģenerāldirektorāta "Administrācija" lēmumu par valodu lietošanu, kas pieņemts atbilstoši 29. panta 2. punktam (EUR-25 vietas);

— atcēlt paziņojumu COM/2005/335 par konkursu uz Ģenerāldirektora amata vietu (A*15-16 pakāpe) OLAF Ģenerāldirektorātā (kas pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 29. panta 2. punktu), publicēts 2005. gada 9. februāra Oficiālajā Vēstnesī, C 34 A.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret

— 2004. gada 10. novembra Ģenerāldirektorāta "Administrācija" lēmumu par valodu lietošanu, kas pieņemts atbilstoši 29. panta 2. punktam (EUR-25 vietas), ciktāl šis lēmums paredz, ka ārējie paziņojumi par konkursiem uz augstā līmeņa vadītāju vietām tiek publicēti Oficiālajā Vēstnesī tikai vācu, angļu un franču valodā;

— paziņojumu COM/2005/335 par konkursu uz Ģenerāldirektora amata vietu (A*15-16 pakāpe) OLAF Ģenerāldirektorātā (kas pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 29. panta 2. punktu), publicēts 2005. gada 9. februāra Oficiālajā Vēstnesī, C 34 A. Šis paziņojums netika publicēts itāļu valodā.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja norāda uz to, ka:

1) apstrīdētie akti ir pretrunā Kopienas tiesību pamatprincipiem, kuru ievērošana pirmām kārtām gulstas uz dalībvalstīm. No EK līguma 290. panta izriet, ka Kopienas iestādes īsteno savas pilnvaras, ievērojot valodu daudzveidību. Valodu daudzveidības ievērošana ir viens no dalībvalstu nacionālās identitātes nodrošināšanas pamataspekta, kā izriet no EKL 12. un 148. panta un ES līguma 6. panta 3. punkta. Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru EKL 12. pants it īpaši nostiprina Kopienas tiesību vispārējo principu kā vispārēja vienlīdzības principa īpašu formu. Šis princips ir viens no pamatprincipiem Kopienas tiesiskajā kārtībā;

2) publicējot paziņojumus par konkursiem uz vietām Komisijā tikai trīs valodās, kas līdz 2004. gadam tika publicēti visās Kopienas "oficiālajās valodās", tika pārkāpta ne tikai Regula (EEK) Nr. 1/1958, bet arī Komisijas Reglamenta 18. panta pēdējā daļa, kā arī Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts un 27. pants, kas nostiprina principu par diskriminācijas aizliegumu pilsonības dēļ un valodu daudzveidības ievērošanas principu.

Lietas T-237/99 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 155/61)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

2005. gada 11. aprīlī Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas otrās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-237/99 *BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. un Actomat B.V.*, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste/Eiropas Kopienas Komisija.

⁽¹⁾ OV C 20, 22.01.2000.

Lietas T-163/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 155/62)

(tiesvedības valoda — vācu)

2005. gada 26. aprīlī Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-163/02 *Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel u.c./Eiropas Kopienas Komisija*.

⁽¹⁾ OV C 191, 10.08.2002.

III

(Paziņojumi)

(2005/C 155/63)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 143, 11.6.2005.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 132, 28.5.2005.

OV C 115, 14.5.2005.

OV C 106, 30.4.2005.

OV C 93, 16.4.2005.

OV C 82, 2.4.2005.

OV C 69, 19.3.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
